

2024

**STAATSBLAD
VAN DE
REPUBLIEK SURINAME**

No. 4

**WET van 4 januari 2024, houdende nieuwe regels betreffende het toezicht op het Bank- en Kredietwezen.
(Wet Toezicht Bank- en Kredietwezen 2023)**

DE PRESIDENT VAN DE REPUBLIEK SURINAME,

In overweging genomen hebbende dat ter uitvoering van artikel 10 van de Centrale Bankwet 2022 en ter verscherping van het prudentieel toezicht, het integriteitstoezicht en het structuurtoezicht het wenselijk is regels ten aanzien van het toezicht op het bank- en kredietwezen vast te stellen;

Heeft, de Staatsraad gehoord, na goedkeuring door De Nationale Assemblée, bekrachtigd de onderstaande wet:

**HOOFDSTUK I
ALGEMENE BEPALINGEN**

Artikel 1

1. In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:
 - a. de Bank: de Centrale Bank van Suriname;
 - b. kredietinstelling: een rechtspersoon, die in belangrijke mate haar bedrijf maakt van het ter beschikking verkrijgen van direct of op termijn opvorderbare gelden, al dan niet in de vorm van spaargelden of tegen uitgifte van één of meer soorten schuldbewijzen, en van het voor eigen rekening verrichten van kredietuitzettingen of beleggingen en die ingevolge artikel 2 lid 1 van deze wet een vergunning heeft verkregen om het bedrijf van kredietinstelling in Suriname uit te oefenen;

- c. representatieve organisatie: een organisatie, die met betrekking tot de uitvoering van deze wet door de Bank gehoord, als representatieve organisatie voor een groep van kredietinstellingen is aangewezen;
 - d. de Minister: de Minister die belast is met de financiële aangelegenheden;
 - e. gekwalificeerde deelneming: een rechtstreeks of middellijk belang van ten minste vijf (5) procent van het geplaatste aandelenkapitaal van een rechtspersoon, of het rechtstreeks of middellijk kunnen uitoefenen van ten minste vijf (5) procent van de stemrechten in een rechtspersoon, of het rechtstreeks of middellijk kunnen uitoefenen van een daarmee vergelijkbare zeggenschap in een rechtspersoon, inclusief de uiteindelijk belanghebbende van of in een gekwalificeerde deelneming;
 - f. externe accountant: een onafhankelijke accountant die is ingeschreven in het accountantsregister welke onder het beheer is van Suriname Chartered Accountants Institute (SCAI), hetzij elders bij een erkende beroepsorganisatie die onderworpen is aan een naar het oordeel van de Bank gelijkwaardig regime van gedrags-, beroeps- en tuchtregels en ten minste vijf (5) jaren werkervaring heeft als externe accountant;
 - g. mededinging: eerlijke concurrentie met in achtneming van het belang van de ontwikkeling en instandhouding van een gezond bank- en kredietwezen;
 - h. shellbank of off-shore bank: een bank die niet fysiek aanwezig is in het land waarin ze is gevestigd en een vergunning heeft, ongeacht of deze gelieerd is aan een gereguleerde financiële groep die onderworpen is aan toezicht op geconsolideerde basis;
 - i. systeembank: een bank die essentieel is voor het financiële systeem en daarmee voor het functioneren van de economie van het land.
2. De Bank wordt niet beschouwd als kredietinstelling in de zin van deze wet.

3. De bepalingen van deze wet vinden ten aanzien van buiten Suriname gevestigde ondernemingen of instellingen die hier te lande middels één of meer kantoren, bijkantoren, agentschappen of blijvende vertegenwoordigingen het bedrijf van kredietinstelling uitoefenen, slechts toepassing voor zover het hun bedrijf in Suriname betreft. De Bank kan bepalen, dat tot het bedrijf in Suriname mede worden gerekend alle of bepaalde rechtsverhoudingen van die ondernemingen of instellingen rechtstreeks of middellijk met natuurlijke- en rechtspersonen, welke in Suriname woonachtig zijn of aldaar hun bedrijf uitoefenen.
4. In Suriname gevestigde kredietinstellingen die bijkantoor, agentschap dan wel blijvende vertegenwoordiging zijn van buiten Suriname gevestigde rechtspersoonlijkheid bezittende kredietinstellingen, worden, mits deze laatste een voor de Bank aanvaardbare rechtsvorm hebben, voor de toepassing van deze wet gelijkgesteld met rechtspersonen.

HOOFDSTUK II DE VERGUNNING

Artikel 2

1. De Bank is, met uitsluiting van ieder ander, bevoegd aan een rechtspersoon die het bedrijf van kredietinstelling in Suriname wenst uit te oefenen, een vergunning te verlenen.
2. Het is verboden het bedrijf van kredietinstelling uit te oefenen zonder voorafgaande vergunning van de Bank.
3. De Bank verleent vergunningen, afhankelijk van de hoofdbedrijfsactiviteit die de rechtspersoon wenst uit te oefenen. De per categorie kredietinstelling toegestane activiteiten zullen bij richtlijn door de Bank worden vastgesteld.
4. De Bank verleent geen vergunning aan een rechtspersoon zoals een shellbank of off-shore bank, ongeacht of deze rechtspersoon van een gereguleerde financiële groep is die onderworpen is aan toezicht op geconsolideerde basis.

5. De Bank is te allen tijde bevoegd, met in achtneming van deze wet gestelde regels aan afgegeven vergunningen beperkingen te stellen en voorschriften te verbinden in het belang van de ontwikkeling en instandhouding van een gezond en integer bank- en kredietwezen, alsmede ter bescherming van de belangen van de crediteuren of toekomstige crediteuren van de kredietinstellingen.

Artikel 3

1. Een rechtspersoon, die voornemens is het bedrijf van kredietinstelling uit te oefenen, vraagt per aangetekende brief een vergunning bij de Bank aan onder vermelding van de hoofdbedrijfsactiviteit die hij zich voorneemt te ontplooien.
2. De aanvraag bevat voorts de volgende gegevens:
 - a. de naam en het adres van de aanvrager(s);
 - b. de akte van oprichting of de statuten van de rechtspersoon;
 - c. het aanvangskapitaal van de rechtspersoon;
 - d. de organisatiestructuur en indien van toepassing het aantal leden van de rechtspersoon;
 - e. het aantal, de identiteit en de antecedenten van de personen die het dagelijks beleid van de rechtspersoon bepalen;
 - f. het aantal, de identiteit en de antecedenten van de leden van het toezichthoudend orgaan;
 - g. de identiteit en de antecedenten van degenen die een gekwalificeerde deelneming houden in de rechtspersoon, alsmede de omvang van de desbetreffende gekwalificeerde deelneming;
 - h. een jaarrekening of openingsbalans, welke moet zijn voorzien van een verklaring omtrent de getrouwheid van de gegevens daarin, gewaarmerkt en ondertekend door een externe accountant;
 - i. indien de aanvrager een bestaande rechtspersoon is, tevens de laatste drie (3) jaarrekeningen, gewaarmerkt door de externe accountant van de aanvrager, welke jaarrekeningen moeten zijn voorzien van een schriftelijke verklaring waarin deze zijn oordeel geeft over de getrouwheid van de jaarrekening en eventueel gebleken tekortkomingen, indien van toepassing, van de geconsolideerde financiële positie van de rechtspersoon;

- j. indien de aanvrager een buitenlandse kredietinstelling is, een schriftelijke verklaring van de autoriteit belast met het toezicht op de buitenlandse kredietinstelling, waarin de oprichting van een filiaal, dochtermaatschappij of vertegenwoordiging in Suriname wordt goedgekeurd;
 - k. een volledig uitgewerkt ondernemingsplan met financiële projecties voor ten minste de eerste drie (3) operationele jaren en balansprognoses en ramingen van baten en lasten voor de eerste drie (3) boekjaren;
 - l. een beschrijving van de beoogde administratieve organisatie met inbegrip van de financiële administratie en de interne controle;
 - m. een adequate analyse van de risico's van money laundering, terrorisme financiering, corruptie en belangenverstrengeling van aanvragers beoogde dienstverlening, de opzet van de organisatie in acht nemende, alsook het verstrekken van alle informatie van intermediairs of tussenpersonen aan wie bepaalde taken, functies of functionaliteiten uitbesteed zijn, bijvoorbeeld op het gebied van compliance en risico management;
 - n. een volledig uitgewerkt beleid en nodige procedures gericht op een adequate naleving van de bij of krachtens de Wet ter voorkoming en bestrijding van Money Laundering en de Terrorismen Financiering of de Wet Internationale Sancties gestelde regels, de uitkomst van de analyse zoals vermeld onder sub m in acht nemende;
 - o. het voorgenomen domicilieadres van waaruit de activiteiten van de rechtspersoon zullen worden uitgeoefend.
 - p. een herstelplan, zoals bedoeld in artikel 6 van de Wet Herstel en Afwikkeling Kredietinstellingen.
3. De Bank kan van de aanvrager eisen nadere gegevens te verstrekken, die verband houden met de vergunningsaanvraag of de aard van het uit te oefenen bedrijf.
 4. De Bank is bevoegd bij een ieder die een vergunning heeft aangevraagd, alle inlichtingen in te winnen of te doen inwinnen als zij meent nodig te hebben ter verificatie van de juistheid en de volledigheid van de bij de aanvraag gevoegde informatie.
 5. De Bank is bevoegd alle inlichtingen in te winnen bij de bevoegde autoriteiten die kunnen beschikken over informatie betreffende antecedenten zoals vermeld onder lid 2 onder e, f en g.

6. De Bank beslist binnen drie (3) maanden na de datum van ontvangst van een volledige aanvraag. Indien de Bank gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid in lid 3, begint de termijn van drie (3) maanden te lopen vanaf de datum van ontvangst van de juiste, volledige en naar waarheid opgemaakte nadere gegevens.
7. De beslissing van de Bank wordt onverwijld schriftelijk medegegeeld aan de aanvrager, de Minister die belast is met de financiële aangelegenheden en de Minister die belast is met economische aangelegenheden. Een afwijzende beslissing wordt met redenen omkleed.
8. De Bank is bevoegd nadere richtlijnen uit te vaardigen met betrekking tot de voorwaarden voor het verkrijgen van een vergunning. Deze richtlijnen worden op de website van de Bank geplaatst en in het Advertentieblad van de Republiek Suriname bekendgemaakt.

Artikel 4

1. De Bank verleent een vergunning aan iedere rechtspersoon die te haren genoegen heeft aangetoond te voldoen aan de bij of krachtens deze wet vastgestelde eisen voor het verkrijgen van een vergunning, met inachtneming van het belang van de ontwikkeling en instandhouding van een gezond en integer bank – en kredietwezen.
2. De Bank weigert de vergunning als bedoeld in artikel 2 lid 1 indien:
 - a. de rechtspersoon niet voldoet aan het bepaalde in de artikelen 5 en 6;
 - b. de rechtspersoon, indien van toepassing, niet beschikt over een door de Bank nader vast te stellen minimum aantal leden;
 - c. de Bank van oordeel is dat de deskundigheid van één of meer personen, die het dagelijks bestuur van de rechtspersoon voeren, onvoldoende is in verband met de uitoefening van het bedrijf van kredietinstelling;
 - d. de Bank, gelet op de voornemens of de antecedenten van één of meer personen, die het bestuur van de rechtspersoon voeren of mede voeren, van oordeel is dat de integriteit van deze persoon of personen wordt betwijfeld, waardoor de integriteit van de rechtspersoon en/of van het bank- en kredietwezen of de belangen van de crediteuren of toekomstige crediteuren van de rechtspersoon in ernstig gevaar zouden kunnen komen;

- e. de Bank, gelet op de voornemens of de antecedenten van één of meer personen met een gekwalificeerde deelneming, van oordeel is dat de integriteit van deze persoon of personen wordt betwijfeld, waardoor de integriteit van de rechtspersoon en/of van het bank- en kredietwezen in ernstig gevaar zou kunnen komen of dat er sprake is of zou kunnen zijn van een ongewenste beïnvloeding van de rechtspersoon;
 - f. de verklaring bedoeld in artikel 3 lid 2 onder h, een verklaring is die een andere inhoud heeft dan dat de jaarrekening of openingsbalans een getrouw beeld geeft van de grootte en de samenstelling van het vermogen van de rechtspersoon;
 - g. de Bank op grond van de gegevens als bedoeld in artikel 3 lid 2 van oordeel is dat de rechtspersoon niet in staat zal zijn om haar voornemens ten uitvoer te brengen dan wel om aan de aan haar uit hoofde van het toezicht te stellen eisen te voldoen;
 - h. de Bank op grond van het statutair doel reden heeft om aan te nemen dat de rechtspersoon activiteiten kan ontplooiën op gebieden die onverenigbaar zijn met het werkgebied van de kredietinstelling en aldus een gevaar voor een gezond en/of integer bankbeleid kunnen inhouden;
 - i. de Bank van oordeel is dat de vergunningverlening zou leiden of zou kunnen leiden tot een ongewenste ontwikkeling van het bank- en kredietwezen.
3. De Bank kan weigeren de vergunning te verlenen, indien zij gronden heeft om aan te nemen dat de rechtspersoon de vergunning heeft aangevraagd om zich te onttrekken aan de wet- of regelgeving inzake het toezicht op het bank- en kredietwezen in een ander land dan wel indien de structuur van de groep waarvan de kredietinstelling deel uitmaakt zodanig is dat de Bank onvoldoende adequaat en effectief toezicht kan uitoefenen op de kredietinstelling.
 4. De Bank kan besluiten de vergunning niet te verlenen, indien zij van oordeel is dat het verlenen van de gevraagde vergunning in strijd is of zou kunnen zijn met de ontwikkeling of instandhouding van een gezond en integer bank- en kredietwezen onderscheidenlijk ten nadele van de crediteuren of toekomstige crediteuren van de kredietinstellingen zou kunnen zijn.

5. De Bank kan besluiten de vergunning niet te verlenen, indien naar haar oordeel, de instantie van het land van vestiging van de betrokken rechtspersoon die met het toezicht op kredietinstellingen is belast, onvoldoende adequaat en effectief toezicht op kredietinstellingen kan uitoefenen.

Artikel 5

1. Het dagelijks bestuur van een kredietinstelling wordt door ten minste twee (2) bestuurders gevoerd. Ingeval een kredietinstelling als systeembank wordt gekwalificeerd door de Bank, zijn er ten minste drie (3) bestuurders. De Bank kan bij individuele kredietinstellingen een groter aantal bestuurders eisen.
2. Een kredietinstelling die een naamloze vennootschap is, moet een raad van commissarissen hebben, bestaande uit ten minste vijf (5) leden.
3. Een kredietinstelling, die geen naamloze vennootschap is, moet een onafhankelijk orgaan hebben dat een op die van de raad van commissarissen gelijkende taak heeft en dat uit ten minste vijf (5) leden bestaat.

Artikel 6

1. Een kredietinstelling dient te beschikken over een minimumbedrag aan eigen vermogen dat moet zijn volgestort.
2. Hetgeen voor de onderscheiden groepen kredietinstellingen onder eigen vermogen wordt verstaan en de hoogte van het minimumbedrag als bedoeld in lid 1, wordt door de Bank bij richtlijn nader bepaald.
3. Het bedrag als bedoeld in lid 1 van dit artikel kan voor onderscheiden groepen kredietinstellingen verschillend worden bepaald.

Artikel 7

1. Het minimum aantal leden als bedoeld in artikel 4 lid 2 onder b wordt door de Bank bij richtlijn nader bepaald.
2. Het aantal leden als bedoeld in lid 1 van dit artikel kan voor onderscheiden groepen kredietinstellingen verschillend worden bepaald.

Artikel 8

De vergunning aanvragende rechtspersoon is verplicht de Bank of degene die in haar opdracht inlichtingen inwint, zoveel mogelijk behulpzaam te zijn en desgevraagd inzage in, alsmede afschriften van alle boeken, bescheiden en andere informatiedragers te verschaffen als door de Bank noodzakelijk wordt geacht in het kader van de vergunningsaanvraag.

Artikel 9

1. Een kredietinstelling is gehouden te allen tijde aan de vergunningsvereisten en -voorwaarden, alsmede aan voorschriften verbonden aan en beperkingen gesteld bij de vergunning te blijven voldoen.
2. De Bank kan, indien zich bij een kredietinstelling een omstandigheid als bedoeld in artikel 4 lid 2 onder a tot en met i voordoet, de bevoegde organen van de kredietinstelling een aanwijzing geven om een bepaalde gedraglijn te volgen, waardoor deze omstandigheid zich, binnen een door de Bank te bepalen termijn, niet meer voordoet.

Artikel 10

1. De Bank is bevoegd bij elke persoon, onderneming of instelling waarvan zij op grond van feiten en omstandigheden vermoedt dat deze het bedrijf van een kredietinstelling uitoefent, alle inlichtingen in te winnen of te doen inwinnen, die redelijkerwijs geacht kunnen worden nodig te zijn om zulks te beoordelen. De Bank vraagt bij deurwaardersexploot om de gewenste inlichtingen. De door de Bank of door degene die in haar opdracht handelt, gevraagde inlichtingen, dienen door degene die de Bank heeft aangeschreven, schriftelijk binnen één (1) week na ontvangst van het deurwaardersexploot waarbij de inlichtingen worden gevraagd, aan de Bank of diegene die in haar opdracht handelt, te worden toegezonden.
2. De Bank is bevoegd, indien daartoe naar haar oordeel dringende redenen bestaan, gelet op de effectieve behartiging van de belangen die deze wet beoogt te beschermen, zonder voorafgaand deurwaardersexploot als bedoeld in lid 1, dan wel zonder schriftelijke aankondiging, bij de persoon, onderneming of instelling de nodige inlichtingen in te winnen of te doen inwinnen.

3. De in lid 1 respectievelijk lid 2 bedoelde persoon, onderneming of instelling stelt de Bank of degene die in haar opdracht handelt, in de gelegenheid zich aan de hand van haar boeken, bescheiden en andere informatiedragers, te overtuigen van de juistheid en volledigheid van de door de persoon, onderneming of instelling verstrekte inlichtingen en verleent daarbij alle medewerking; deze persoon verschaft de Bank inzage in alle boeken, bescheiden en andere informatiedragers en geeft de Bank desgevraagd afschriften van deze.
4. Indien blijkt dat een persoon, onderneming of instelling het bedrijf van kredietinstelling uitoefent zonder vergunning van de Bank, is deze persoon, onderneming of instelling op aanwijzing van de Bank gehouden, onverminderd het bepaalde in artikel 45, de uitoefening van haar bedrijf onmiddellijk te staken en onder toezicht van de Bank de verrichte handeling of handelingen, voor zover de Bank zulks mogelijk acht, binnen een door de Bank te stellen termijn, ongedaan te maken.
5. Indien de in lid 4 bedoelde onderneming of instelling een vennootschap opgericht naar Surinaams recht is, is de Bank bevoegd, een voorstel tot ontbinding van de vennootschap te doen wanneer deze na de in lid 4 bedoelde aanwijzing van de Bank doorgaat met het bedrijf van kredietinstelling uit te oefenen. Op een ontbonden verklaring is artikel 43, lid 2 tot en met lid 5 van Wetboek van Koophandel overeenkomstig van toepassing.

Artikel 11

1. De Bank kan een vergunning intrekken, indien:
 - a. de kredietinstelling daarom bij aangetekend schrijven verzoekt;
 - b. de rechtspersoon, aan welke de vergunning is verleend, opgehouden is een kredietinstelling te zijn;
 - c. zich ten aanzien van de kredietinstelling een omstandigheid als bedoeld in artikel 4 lid 2 onder a tot en met i of artikel 4 lid 3, voordoet;
 - d. de kredietinstelling niet voldoet aan een van de verplichtingen opgenomen in artikel 26 leden 1, 2 en 3;
 - e. de verklaring, bedoeld in artikel 26 lid 2 een verklaring is, die een andere inhoud heeft dan dat de jaarrekening als bedoeld in artikel 26 lid 1, een getrouw beeld geeft van de grootte en de samenstelling van het vermogen van de kredietinstelling en van het resultaat over het desbetreffende boekjaar;

- f. de gegevens of bescheiden, die zijn verstrekt ter verkrijging van de vergunning, zodanig onjuist of onvolledig blijken, dat op het verzoek om verlening van een vergunning anders zou zijn beslist, indien bij de beoordeling van het verzoek de juiste en volledige gegevens of bescheiden bekend waren geweest;
 - g. de kredietinstelling zich niet houdt aan de voorwaarden van de vergunning;
 - h. de kredietinstelling de richtlijnen uitgegeven ingevolge deze wet niet naleeft;
 - i. van een kredietinstelling onder resolutie het resolutiebesluit is ingetrokken ingevolge Wet Herstel en Afwikkeling Kredietinstellingen, omdat het niet langer mogelijk is om resolutiemaatregelen ten uitvoer te leggen dan wel omdat de Bank heeft besloten tot liquidatie van de kredietinstelling conform voornoemde wet;
 - j. de kredietinstelling niet voldoet aan de eisen gesteld bij of krachtens Wet ter voorkoming en bestrijding van Money Laundering en Terrorisme Financiering of Wet Internationale Sancties.
2. Het besluit tot intrekking van een vergunning wordt met redenen omkleed en onverwijld middels deurwaardersexploot ter kennis van de kredietinstelling gebracht.
 3. Van een beschikking tot intrekking van de vergunning op één of meer van de gronden genoemd in lid 1, doet de Bank mededeling in het Advertentieblad van de Republiek Suriname en in ten minste twee (2) dagbladen alsook middels plaatsing op de website van de Bank.
 4. Met ingang van de dagtekening treedt de beschikking als bedoeld in lid 3 in werking en is het verbod als bedoeld in artikel 42 op de rechtspersoon van toepassing.
 5. De rechtspersoon is vanaf de dagtekening van de beschikking bedoeld in lid 3 gehouden alle lopende overeenkomsten betreffende bedrijfsmatig van het publiek verkregen gelden, die al dan niet op termijn opvorderbaar zijn, onverwijld op te zeggen en binnen een door de Bank te bepalen termijn af te wikkelen. De Bank kan zo nodig deze termijn verlengen.
 6. De Bank beslist binnen drie (3) maanden na ontvangst van een verzoek als bedoeld in lid 1 onder a.

HOOFDSTUK III HET REGISTER

Artikel 12

1. De Bank houdt een register van kredietinstellingen bij.
2. In het register worden alle kredietinstellingen ingeschreven, tevens worden alle doorhalingen van inschrijvingen geregistreerd.
3. De inschrijving van een kredietinstelling in het register en de doorhaling van een inschrijving in het register worden door de Bank binnen één (1) maand na de dag, waarop zij hebben plaatsgehad, openbaargemaakt in het Advertentieblad van de Republiek Suriname en in ten minste twee (2) dagbladen alsook op de website van de Bank.
4. In de maand januari van elk jaar worden door de Bank de namen van alle in het register opgenomen kredietinstellingen naar de stand per 31 december van het voorafgaande jaar in het Advertentieblad van de Republiek Suriname en in ten minste twee (2) dagbladen geplaatst alsook op de website van de Bank.
5. Het register ligt voor een ieder ter inzage ten kantore van de Bank.

HOOFDSTUK IV TOEZICHT

Artikel 13

1. De Bank is belast met het toezicht op kredietinstellingen en is tevens belast met het toezicht op de naleving van de onderhavige wet.
2. Alle besluiten die de Bank in het kader van de in lid 1 genoemde taken neemt, zijn met redenen omkleed.
3. Kredietinstellingen zijn gehouden hun bedrijf op een prudente en integere wijze uit te oefenen waartoe onder meer het voeren van een adequaat risicomangement, alsook het beheer van het integriteitsrisico behoort.

Artikel 14

1. De Bank is bevoegd, ter bevordering van de financiële stabiliteit van Suriname, aan de aan het toezicht onderworpen kredietinstellingen, na met deze, dan wel de betrokken representatieve organisatie gepleegd overleg, voorschriften voor hun bedrijfsvoering te geven.
2. Een door de Bank uitgevaardigd voorschrift treedt inwerking op een door de Bank vastgestelde termijn.
3. De Bank is bevoegd om, in het kader van haar monetair beleid, aan kredietinstellingen, na met deze, dan wel de betrokken representatieve organisatie gepleegd overleg, arrangementen voor te houden die door deze kredietinstellingen in acht genomen dienen te worden.
4. De voorschriften kunnen voor de verschillende groepen van kredietinstellingen verschillend zijn.
5. De Bank zal voorschriften naar hun aard en naar hun strekking op een door haar te bepalen wijze, bekend maken.
6. De Bank kan onder bijzondere omstandigheden aan één of meer kredietinstellingen geheel of gedeeltelijk ontheffing van de bepalingen die bij wijze van voorschrift gegeven zijn, verlenen.
7. De Bank kan bij niet naleving van de voorschriften waaromtrent wel overeenstemming werd bereikt, een kredietinstelling verplichten een renteloos deposito tot een door haar te bepalen bedrag bij haar aan te houden dan wel aan de kredietinstelling een verhoogde rente als boete opleggen.

Artikel 15

1. De Bank geeft in het kader van het prudentieel toezicht – al dan niet op geconsolideerde basis – aan de kredietinstellingen richtlijnen voor hun bedrijfsvoering.
2. De richtlijnen kunnen onder meer betrekking hebben op:
 - a. de minimale omvang van het eigen vermogen in verhouding tot de risicograad van de activa en buitenbalansposten van een kredietinstelling;
 - b. de minimale omvang van de liquide middelen in verhouding tot de aan de kredietinstelling toevertrouwde gelden, waarbij rekening wordt gehouden met het opvraagbaarheids- en looptijdrisico van deze gelden;

- c. het verbod, de beperking of het aan voorwaarden verbinden van risicovolle activiteiten of risicovolle verplichtingen binnen of buiten de balans;
 - d. de reikwijdte van de consolidatie;
 - e. overige richtlijnen die de Bank in het kader van een prudent toezicht nodig acht.
3. De richtlijnen, bedoeld in lid 2 worden slechts gegeven of gewijzigd na overleg met de aan het toezicht onderworpen kredietinstellingen, dan wel de betrokken representatieve organisatie. Het overleg over wijziging van de richtlijnen kan geïnitieerd worden door de Bank, de aan het toezicht onderworpen kredietinstelling, dan wel door een betrokken representatieve organisatie. De richtlijnen kunnen voor de onderscheiden categorieën van kredietinstellingen verschillend zijn.
 4. De Bank kan een kredietinstelling geheel of gedeeltelijk ontheffing van de in lid 2 bedoelde richtlijnen verlenen, mits de solvabiliteit of liquiditeit van de kredietinstelling naar het oordeel van de Bank anderszins voldoende zijn gewaarborgd en het risicobeheer van de kredietinstelling voldoende wordt geacht. De Bank kan aan de ontheffing beperkingen of voorschriften stellen.
 5. De Bank kan van een kredietinstelling, afhankelijk van haar risicoprofiel, additionele buffers eisen in het kader van haar liquiditeit en solvabiliteit.
 6. In de richtlijnen wordt bepaald, wat wordt verstaan onder de begrippen waaromtrent richtlijnen worden gegeven.

Artikel 16

1. De Bank geeft met betrekking tot de administratieve- en bestuurlijke organisatie van kredietinstellingen, met inbegrip van de financiële administratie en de interne controle, al dan niet op geconsolideerde basis, aan die instellingen richtlijnen voor hun bedrijfsvoering. Onder de richtlijnen die de Bank met betrekking tot de administratieve- en bestuurlijke organisatie van kredietinstellingen verstrekt, wordt mede verstaan richtlijnen ter zake voorkoming en bestrijding van money laundering en terrorisme financiering en naleving van Wet Internationale Sancties.

2. Richtlijnen als bedoeld in lid 1, worden slechts gegeven of gewijzigd na overleg met de aan het toezicht onderworpen kredietinstellingen, dan wel de betrokken representatieve organisatie. Het overleg over wijziging van de richtlijnen kan geïnitieerd worden door de Bank, of de aan het toezicht onderworpen kredietinstelling, dan wel door een betrokken representatieve organisatie.

Artikel 17

1. Indien de Bank constateert dat een kredietinstelling de krachtens de artikelen 15 en 16 gegeven richtlijnen niet naleeft, of andere tekenen ontwaart van een ontwikkeling, die naar haar oordeel voor de liquiditeit of solvabiliteit van de instelling gevaarlijk is of gevaarlijk zou kunnen worden, of de integriteit van de kredietinstelling en/of het bank- en kredietwezen ernstige schade berokkent of kan berokkenen, kan de Bank per aangetekende brief de betrokken kredietinstelling een aanwijzing geven om de nodige maatregelen te treffen dan wel om ten aanzien van met name gegeven punten een bepaalde gedragslijn te volgen.
2. Indien de Bank niet binnen een door haar vastgestelde termijn een haar bevredigend antwoord van de kredietinstelling heeft ontvangen of indien naar haar oordeel geen of onvoldoende gevolg is gegeven aan de aanwijzing als bedoeld in lid 1, kan de Bank de kredietinstelling per aangetekende brief aanzeggen, dat vanaf een bepaald tijdstip alle of bepaalde organen van de kredietinstelling hun bevoegdheden slechts mogen uitoefenen na goedkeuring door één of meer door de Bank aangewezen personen en met inachtneming van de opdrachten van deze personen. De aanzegging is terstond van kracht.
3. Indien de Bank bij een kredietinstelling tekenen ontwaart van een ontwikkeling, die naar haar oordeel de liquiditeit of solvabiliteit van de kredietinstelling in gevaar brengt of de integriteit van de kredietinstelling en/of het bank- en kredietwezen ernstige schade berokkent of kan berokkenen en onverwijld ingrijpen noodzakelijk maakt, kan zij zonder toepassing van lid 1 onmiddellijk uitvoering geven aan het bepaalde in lid 2.
4. Met betrekking tot het bepaalde in de leden 2 en 3 zijn de organen van de kredietinstelling verplicht de door de Bank aangewezen personen alle medewerking te verlenen.

5. De aan de, ingevolge lid 2, aangewezen personen te vergoeden bedragen komen ten laste van de betreffende kredietinstelling.

Artikel 18

1. Een persoon kan geen bestuurder, directeur, lid van het toezichthoudend orgaan of houder van een gekwalificeerde deelneming van een kredietinstelling zijn indien:
 - a. hij in strijd heeft gehandeld met een bepaling of wet die naar het oordeel van de Bank beoogt de gemeenschap te beschermen tegen financieel verlies als gevolg van oneerlijkheid, onbekwaamheid of oneerlijke praktijken van personen die zich bezighouden met het verlenen van bankdiensten, investeringsdiensten, financiële diensten of het beheer van maatschappijen;
 - b. hij is veroordeeld, onverschillig of die veroordeling onvoorwaardelijk of voorwaardelijk is, wegens enig misdrijf of andere overtreding in de vermogenssfeer of wegens misbruik van vertrouwen;
 - c. een strafrechtelijk onderzoek of strafrechtelijke vervolging naar een misdrijf dan wel enig delict van financieel-economische aard in Suriname of in het buitenland tegen hem is ingesteld, ongeacht of daarbij door betaling van een som geld aan de bevoegde justitiële autoriteiten is afgezien of zal worden afgezien van verdere vervolging;
 - d. hij onder curatele is gesteld bij een officiële procedure ingevolge wettelijke regelingen in Suriname of in het buitenland;
 - e. hij langer dan twee (2) maanden zonder geldige reden, zulks alleen door de Bank vast te stellen, achterstallig is met zijn betalingen ten aanzien van een lening, kredietverlening, garantie of andere verplichting aan een financiële instelling;
 - f. hij betrokken is bij handelspraktijken die de Bank beschouwt als te zijn misleidend en ongepast of die op andere wijze zijn manier van zaken doen in diskrediet brengen;
 - g. hij een staat van dienst heeft die de Bank doet vermoeden dat de persoon zich ongepast heeft gedragen bij het behartigen van de belangen van zijn werkgever;
 - h. hij betrokken was bij of geassocieerd werd met bedrijfspraktijken die twijfel doen rijzen over zijn integriteit, bekwaamheid en beoordelingsvermogen;

- i. hij een dubieuze debiteur is;
 - j. hij heeft gehandeld tegen de richtlijnen van de Bank inzake transacties met insiders en verbonden partijen;
 - k. er aanwijzingen of vermoedens zijn dat hij betrokken is bij money laundering praktijken en/of terrorisme financiering, corruptie, handel met voorwetenschap en/of marktmanipulatie.
2. Een persoon die bestuurder, directeur of lid van het toezichthoudend orgaan is van een kredietinstelling, zal in opdracht van de Bank onmiddellijk ontheven worden, indien:
- a. feiten bekend zijn geworden waarvan gesteld mag worden dat als deze voor diens aanstelling bekend waren bij de kredietinstelling, betrokkene niet zou zijn aangetrokken;
 - b. hij failliet is verklaard, surséance van betaling krijgt of een regeling treft met zijn schuldeisers;
 - c. hij veroordeeld wordt onverschillig of die veroordeling onvoorwaardelijk of voorwaardelijk is, wegens enig misdrijf of een overtreding in de vermogenssfeer of wegens misbruik van vertrouwen;
 - d. tegen hem een strafrechtelijk onderzoek of strafrechtelijke vervolging naar een misdrijf dan wel enig delict van financieel-economische aard in Suriname of in het buitenland is ingesteld, ongeacht of daarbij door betaling van een som geld aan de bevoegde justitiële autoriteiten is afgezien of zal worden afgezien van verdere vervolging;
 - e. hij onder curatele is gesteld bij een officiële procedure ingevolge wettelijke regelingen in Suriname of in het buitenland;
 - f. hij heeft gehandeld tegen de richtlijnen van de Bank inzake transacties met insiders en verbonden partijen;
 - g. hij door de Bank niet langer geschikt of integer wordt geacht;
 - h. er aanwijzingen zijn en/of uit feiten of omstandigheden mocht blijken dat hij betrokken is bij money laundering praktijken, terrorisme financiering, corruptie, handel met voorwetenschap en/of marktmanipulatie.

3. Het is een persoon die bestuurder, directeur of lid van het toezichthoudend orgaan is geweest in, of direct of indirect te maken heeft gehad met, het bestuur van een kredietinstelling waarvan de vergunning is ingetrokken niet toegestaan zonder de schriftelijke toestemming van de Bank, bestuurder, directeur of lid van het toezichthoudend orgaan te zijn dan wel op andere wijze rechtstreeks betrokken te zijn bij het bestuur van een kredietinstelling.
4. De Bank is bevoegd richtlijnen te geven die nadere regels stellen waaraan bestuurders, leden van het toezichthoudend orgaan en houders van een gekwalificeerde deelneming van kredietinstellingen dienen te voldoen.

Artikel 19

1. Het is een kredietinstelling verboden zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de Bank:
 - a. haar eigen vermogen te verminderen door terugbetaling van kapitaal of uitkering van reserves of uitkering van dividend;
 - b. een gekwalificeerde deelneming in een andere onderneming of instelling te houden, te verwerven dan wel te vergroten;
 - c. een andere rechtspersoon van welke vorm dan ook op te richten of over te nemen en feitelijk het beleid van deze rechtspersoon (mede) te bepalen;
 - d. de activa en passiva van een andere onderneming of instelling geheel of voor een belangrijk deel over te nemen;
 - e. een fusie aan te gaan met een andere onderneming of instelling;
 - f. over te gaan tot financiële of vennootschappelijke reorganisatie;
 - g. filialen, bijkantoren en kassen onder welke naam dan ook te openen;
 - h. haar statuten te wijzigen;
 - i. een nieuw financieel product aan het publiek aan te bieden;
 - j. overeenkomsten te sluiten of onderling afgestemde feitelijke gedragingen of besluiten tussen ondernemingen en instellingen aan te gaan, die ertoe strekken of ten gevolge hebben dat de mededinging wordt verhinderd, beperkt of vervalst.
2. Het is verboden zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de Bank personen te benoemen als bedoeld in artikel 5 leden 1, 2 en 3.

3. De personen en/of functionarissen die naar oordeel van de Bank invloed uitoefenen of kunnen uitoefenen op het risicoprofiel van een kredietinstelling, moeten worden getoetst en goedgekeurd door de Bank. De Bank bepaalt door middel van richtlijnen welke personen en/of functionarissen getoetst en goedgekeurd moeten worden.
4. De Bank kan aan de toestemming als bedoeld in de leden 1 en 2, voorwaarden verbinden.
5. Bij de beoordeling van het schriftelijke verzoek om toestemming als bedoeld in lid 1 onder d, houdt de Bank ook rekening met de impact van het verzoek op de mededinging.
6. Indien blijkt dat een kredietinstelling een handeling omschreven in lid 1, heeft verricht zonder toestemming van de Bank, is die instelling onverminderd het bepaalde in artikel 45 gehouden op aanwijzing van de Bank de handeling voor zover mogelijk ongedaan te maken.
7. Indien blijkt dat een handeling als omschreven in lid 2, is verricht zonder toestemming van de Bank, is degene die de handeling heeft verricht, verplicht onverminderd het bepaalde in artikel 45, de handeling voor zover mogelijk ongedaan te maken.

Artikel 20

1. Het is een natuurlijke- of rechtspersoon verboden zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de Bank:
 - a. een gekwalificeerde deelneming in een kredietinstelling te houden, te verwerven of te vergroten;
 - b. enige zeggenschap, verbonden aan een gekwalificeerde deelneming in een kredietinstelling, uit te oefenen.
2. Een kredietinstelling moet zich ervan vergewissen dat personen die in het bezit zijn van een gekwalificeerde deelneming, maar die niet beschikken over de voorafgaande schriftelijke toestemming van de Bank, geen zeggenschap kunnen uitoefenen welke verbonden is aan de betreffende deelneming.
3. Een kredietinstelling die merkt dat een persoon die voldoet aan de in artikel 1 genoemde definitie van gekwalificeerde deelneming, zonder dat de betrokkene beschikt over de wettelijk vereiste voorafgaande schriftelijke toestemming van de Bank, is verplicht de Bank hiervan onverwijld in kennis te stellen.

4. Het is iedere natuurlijke- of rechtspersoon verboden een deelneming van meer dan twintig (20) procent van het geplaatst aandelenkapitaal van een kredietinstelling te houden of te verwerven.
5. Elke houder die bij de inwerkingtreding van deze wet een belang van meer dan twintig (20) procent in de kredietinstelling heeft, dient dit binnen een (1) jaar na inwerkingtreding van deze wet terug te brengen tot maximaal twintig (20) procent, onder voorbehoud van de goedkeuring van de Bank.
6. De Bank is bevoegd onder bijzondere omstandigheden van het bepaalde in de leden 4 en 5 af te wijken.
7. Indien door erfenis een gekwalificeerde deelneming in het geplaatst aandelenkapitaal van een kredietinstelling wordt verkregen of verruimd, dient de verkrijger de in lid 1 bedoelde toestemming binnen een (1) maand nadat hij zijn erfenis heeft aanvaard, bij de Bank aan te vragen.
8. De Bank verleent de gevraagde toestemming als bedoeld in de leden 1, 6 en 7, tenzij de Bank van oordeel is dat de handeling in strijd zou zijn of zou kunnen zijn met een gezond bankbeleid. Aan de door de Bank verleende toestemming kunnen beperkingen worden gesteld en voorwaarden worden verbonden.
9. Ingeval het houden, het verwerven of het vergroten van een gekwalificeerde deelneming in een kredietinstelling is verricht, zonder dat voor die handeling toestemming van de Bank is verkregen of de bij de toestemming gestelde beperkingen in acht zijn genomen, maakt de in overtreding zijnde natuurlijke- of rechtspersoon binnen een door de Bank te bepalen termijn de verrichte handeling ongedaan, dan wel neemt zij de beperkingen alsnog in acht. Deze verplichting vervalt, indien voor de desbetreffende handeling alsnog toestemming door de Bank wordt verleend, dan wel de niet in acht genomen beperkingen worden ingetrokken.
10. Ingeval het uitoefenen van enige zeggenschap, verbonden aan een gekwalificeerde deelneming in een kredietinstelling, geschiedt zonder dat voor die handeling toestemming is verkregen, of de bij een verleende toestemming gestelde beperkingen niet in acht zijn genomen, is een mede door de uitgeoefende zeggenschap tot stand gekomen besluit nietig.

11. Ingeval een natuurlijke- of een rechtspersoon niet alle aan een toestemming verbonden voorwaarden naleeft, kan de Bank een termijn vaststellen, waarbinnen die natuurlijke- of rechtspersoon de niet nagekomen voorwaarden alsnog moet naleven. De toestemming kan worden ingetrokken als na het verstrijken van de door de Bank gestelde termijn niet aan de gestelde voorwaarden is voldaan.

Artikel 21

1. Op een verzoek om toestemming voor handelingen als bedoeld in artikel 19 lid 1 of lid 2 en artikel 20 leden 1, 6 en 7, is de procedure neergelegd in artikel 3 leden 6 en 7 van overeenkomstige toepassing.
2. De toestemming kan door de Bank worden gewijzigd of ingetrokken:
 - a. op schriftelijk verzoek van de natuurlijke persoon of rechtspersoon aan wie de toestemming is verleend;
 - b. indien de gegevens of bescheiden, die zijn verstrekt ter verkrijging van de toestemming, zodanig onjuist of onvolledig zijn gebleken, dat op het verzoek een andere beslissing zou zijn genomen, indien bij de beoordeling van het verzoek de juiste en volledige gegevens of bescheiden bekend waren.

Artikel 22

1. Aandelen van kredietinstellingen dienen op naam te zijn gesteld.
2. Iedere kredietinstelling is verplicht een register van aandeelhouders bij te houden.
3. Een kredietinstelling stelt de Bank, indien daartoe verzocht, onmiddellijk schriftelijk in kennis van de identiteit van iedere natuurlijke persoon of rechtspersoon, die een gekwalificeerde deelneming in die kredietinstelling houdt, voor zover die gegevens haar bekend zijn. Tevens stelt een kredietinstelling, zodra dat haar bekend wordt, de Bank schriftelijk in kennis van iedere verwerving of afstoting van, dan wel mutatie in een gekwalificeerde deelneming in die kredietinstelling, waardoor de omvang van deze deelneming met 2 procentpunt of meer van de geplaatste aandelen stijgt of daalt.
4. Een natuurlijke persoon of rechtspersoon, wiens gekwalificeerde deelneming in een kredietinstelling zodanig wijzigt, dat de omvang van deze deelneming met twee (2) procentpunt of meer van de geplaatste aandelen stijgt of daalt, stelt de Bank daarvan schriftelijk in kennis.

HOOFDSTUK V DE RAPPORTAGE

Artikel 23

1. Iedere kredietinstelling is verplicht de Bank desgevraagd alle inlichtingen te verschaffen, die zij meent nodig te hebben voor de juiste uitoefening van het in artikel 13 bedoelde toezicht.
2. Iedere persoon of functionaris als bedoeld in artikel 5 leden 1 en 2 en artikel 19 lid 3 van een kredietinstelling, van wie in redelijkheid kan worden aangenomen, dat hij over inlichtingen als bedoeld in lid 1 beschikt, is ook na beëindiging van zijn dienstverband bij de kredietinstelling gedurende tien (10) jaren, verplicht deze inlichtingen, na daartoe per aangetekende brief door de Bank te zijn gevraagd, aan haar te verstrekken.
3. Lid 2 is van overeenkomstige toepassing op houders van een gekwalificeerde deelneming, gedurende een periode van tien (10) jaren na vervreemding van hun gekwalificeerd belang.
4. De bij of krachtens deze wet aan de Bank te verschaffen inlichtingen en opgaven moeten tijdig, volledig en naar waarheid worden verstrekt.

Artikel 24

1. Iedere kredietinstelling is verplicht de op haar boekhouding betrekking hebbende boeken, bescheiden en andere informatiedragers in Suriname aan te houden.
2. Een kredietinstelling die een bijkantoor is van een in het buitenland gevestigde kredietinstelling, is verplicht voor haar bedrijf hier in Suriname een afzonderlijke boekhouding te voeren en de daarop betrekking hebbende boeken, bescheiden en andere informatiedragers in Suriname aan te houden.

Artikel 25

1. Iedere kredietinstelling is verplicht bij de Bank periodiek binnen de daartoe vastgestelde termijnen staten betreffende haar bedrijf in te dienen.

2. De vorm waarin de in lid 1 bedoelde staten moeten worden opgemaakt, de achtereenvolgende perioden waarop zij betrekking moeten hebben, en de termijnen binnen welke zij moeten worden ingediend, worden door de Bank bepaald na overleg met de kredietinstellingen, dan wel de betrokken representatieve organisatie. De staten kunnen voor onderscheiden groepen van kredietinstellingen verschillend zijn.
3. Indien de Bank zulks in het belang van een doelmatig toezicht nodig acht, kan zij een kredietinstelling opdragen staten als bedoeld in lid 1, buiten de ingevolge lid 2 vastgestelde termijnen en periodes in te dienen.
4. Elke kredietinstelling is verplicht haar staten minimaal één keer per jaar te laten voorzien van een verklaring van een externe accountant omtrent de getrouwheid van deze staten. De kredietinstelling geeft hiertoe tijdig opdracht aan haar externe accountant. De externe accountant dient een rapport in van zijn controle bevindingen van de staten. Een exemplaar van dit rapport dient binnen twee (2) weken na ondertekening door de externe accountant te worden ingediend bij de Bank, doch uiterlijk op een door de Bank te bepalen datum. Elke kredietinstelling is verplicht aan de Bank opgave te doen van alle verschillen in de door de externe accountant gecertificeerde rapportagestaten en de gecertificeerde jaarrekening, en deze verschillen van een toelichting te voorzien. Deze opgave moet eveneens worden gecontroleerd door de externe accountant en vervolgens bij de Bank worden ingediend.
5. De Bank kan aan kredietinstellingen gedurende een door haar te bepalen termijn geheel of gedeeltelijk ontheffing verlenen van het bepaalde in de leden 1 en 2. De Bank kan aan de ontheffing voorschriften en beperkingen verbinden.

Artikel 26

1. Iedere kredietinstelling is verplicht jaarlijks binnen een door de Bank vast te stellen termijn de door de externe accountant gecertificeerde jaarrekening, opgesteld volgens de vereisten van de Wet op de Jaarrekening, bij haar in te dienen.

2. Bij de in lid 1 bedoelde jaarrekening dient een goedkeurende verklaring van een externe accountant, omtrent de getrouwheid van de jaarrekening te zijn gevoegd. Indien de externe accountant geen goedkeurende verklaring omtrent de getrouwheid van de jaarrekening kan afgeven, moet de Bank hieromtrent direct geïnformeerd worden. De kredietinstelling zal binnen een door de Bank vast te stellen termijn corrigerende maatregelen dienen te treffen.
3. Iedere kredietinstelling is verplicht bij de opdracht tot het controleren van de jaarrekening en van de periodiek bij de Bank in te dienen staten overeenkomstig artikel 25 lid 1, lid 3 en lid 4 en artikel 26 lid 1 de externe accountant te machtigen om zonder beroep te kunnen doen op zijn geheimhoudingsplicht:
 - a. de Bank te informeren over de controle, de controleaanpak, het controleprogramma, controle bevindingen en conclusies;
 - b. na de opdrachtgevende kredietinstelling hiervan in kennis te hebben gesteld, onverwijld aan de Bank een afschrift te zenden van het accountantsrapport of van de machtiging tot openbaarmaking van de accountantsverklaring en de daarbij behorende jaarrekening, van de directiebrieven en van de correspondentie die rechtstreeks betrekking heeft op de accountantsverklaring bij de jaarrekening respectievelijk bij de periodiek bij de Bank in te dienen staten;
 - c. na de opdrachtgevende kredietinstelling hiervan in kennis te hebben gesteld, onverwijld de Bank schriftelijk op de hoogte te stellen van omstandigheden die de afgifte van een goedkeurende verklaring bij de jaarrekening respectievelijk bij de Bank in te dienen staten in gevaar zouden kunnen brengen.
4. De externe account doet aan de opdrachtgevende kredietinstelling een afschrift toekomen van alle door hem aan de Bank verzonden stukken.
5. Jaarlijks na afloop van de controle door de accountant kan de Bank, indien zij zulks nodig acht, de kredietinstelling en de accountant uitnodigen voor een gesprek naar aanleiding van de bevindingen van de externe accountant.
6. Bovenstaand lid laat onverlet de bevoegdheid van de Bank de accountant van een kredietinstelling uit te nodigen om schriftelijk of mondeling een toelichting te verstrekken over zaken de kredietinstelling betreffende en over de onder lid 3, b en c genoemde documenten.

7. Indien de externe accountant ingevolge het bepaalde in lid 6, mondeling nadere toelichting geeft op de in lid 3 bedoelde stukken, stelt de Bank de opdrachtgevende kredietinstelling in de gelegenheid om bij dit onderhoud met de externe accountant aanwezig te zijn.
8. De Bank kan aan kredietinstellingen geheel of gedeeltelijk ontheffing verlenen van het bepaalde in lid 1 en kan aan deze ontheffing voorwaarden verbinden.
9. De Bank kan, indien:
 - a. de kredietinstelling niet voldoet aan het bepaalde bij of krachtens dit artikel of;
 - b. de externe accountant bij de in lid 1 bedoelde jaarrekening geen goedkeurende verklaring geeft omtrent de getrouwheid van de jaarrekening, aan de bevoegde organen van de kredietinstelling een aanwijzing geven om een bepaalde gedragslijn te volgen. Dit teneinde te bereiken dat, binnen een door de Bank te bepalen termijn wordt voldaan aan het bepaalde bij of krachtens dit artikel of dat de verklaring, bedoeld in lid 2 van dit artikel, inhoudt dat de betreffende jaarrekening een getrouw beeld geeft van de grootte en de samenstelling van het vermogen van de kredietinstelling en van het resultaat over het betreffende boekjaar.

Artikel 27

1. De aanstelling van de externe accountant vindt plaats nadat de Bank heeft medegedeeld daartegen geen bezwaar te hebben. Een kredietinstelling is verplicht de Bank met redenen omkleed mededeling te doen van iedere voorgenomen wisseling van haar externe accountant.
2. Een kredietinstelling zal op aangeven van de Bank de overeenkomst met haar externe accountant beëindigen, indien de Bank de accountant niet langer deskundig en geschikt acht. De Bank zal bij haar beslissing de “Wet Suriname Chartered Accountants Institute” raadplegen.

Artikel 28

1. Teneinde het toezicht dat ingevolge deze wet is vereist, te effectueren, is de Bank te allen tijde gerechtigd om:
 - a. onbeperkt toegang te hebben tot alle boeken, bescheiden, documenten en andere informatiedragers met betrekking tot de onderneming die in het bezit of onder beheer zijn van elke bestuurder, directeur, lid van het toezichthoudend orgaan, externe accountant of werknemer van een kredietinstelling;
 - b. van elke bestuurder, directeur, lid van het toezichthoudend orgaan, externe adviseur, externe accountant of werknemer van een kredietinstelling te eisen dat deze die informatie verschafft of die boeken, bescheiden, documenten of andere informatiedragers overlegt die in zijn bezit of beheer zijn of redelijkerwijs nodig zijn voor de uitvoering van zijn taken, en die betrekking hebben op de activiteiten van de kredietinstelling.
2. De Bank is bevoegd om informatie op te vragen en inspecties uit te voeren bij elke kredietinstelling of bij elke holdingmaatschappij, dochtermaatschappij of andere gelieerde ondernemingen van de kredietinstelling, zo vaak als zij dit nodig acht teneinde de financiële conditie en activiteiten van de kredietinstelling en het effect van het bedrijfsmanagement en de financiële relaties tussen de kredietinstelling en haar gelieerde ondernemingen en de integriteitsrisicobeheersing na te gaan. Op grond van haar bevindingen en de verkregen informatie tijdens de uitgevoerde inspectie kan de Bank de kredietinstelling verplichten die maatregelen te treffen die noodzakelijk worden geacht voor het bevorderen van een prudente bedrijfsvoering.
3. De Bank kan, bij de uitoefening van haar functie ingevolge dit artikel, personen benoemen die, bij het uitvoeren van de inspectie van een kredietinstelling of van haar holdingmaatschappij, dochtermaatschappij of andere gelieerde onderneming, de bevoegdheid hebben om een inspectie uit te voeren van al de activiteiten van genoemde instellingen en te vragen dat alle boeken, bescheiden, rekeningen, geschriften en documenten overgelegd worden.

4. Elke kredietinstelling of haar holdingmaatschappij, dochtermaatschappij of andere gelieerde onderneming en elke bestuurder, directeur, lid van het toezichthoudend orgaan, externe adviseur, externe accountant of werknemer van deze instellingen is verplicht aan elke bevoegde persoon, aangewezen door de Bank, ingevolge lid 3, alle boeken, bescheiden, rekeningen, geschriften, documenten en andere informatie te overleggen die nodig zijn voor de uitoefening van de taken als aangegeven in de leden 1 en 2.

Artikel 29

1. De Bank is bevoegd, in het kader van het prudentieel en integriteitstoezicht onderzoeken van buitenlandse instanties die met het toezicht op kredietinstellingen zijn belast en waarmee de Bank een informatie-uitwisselingovereenkomst heeft gesloten, toe te laten bij hier te lande gevestigde kredietinstellingen die onder geconsolideerd toezicht staan van genoemde toezichthouders.
2. De Bank kan voorwaarden stellen aan, dan wel aanwijzingen geven voor de uitvoering van deze toezichtwerkzaamheden alsmede aan de rapportage, de verspreiding en het gebruik van de verkregen informatie.
3. De functionarissen van de buitenlandse instanties die met het toezicht op kredietinstellingen zijn belast, zijn gehouden de aanwijzingen van de Bank stipt op te volgen.
4. De Bank kan op verzoek van de buitenlandse instanties als bedoeld in lid 1, in het kader van het prudentieel- en integriteitstoezicht, onderzoek uitvoeren bij hier te lande gevestigde kredietinstelling die onder geconsolideerd toezicht staan van genoemde toezichthouders.

Artikel 30

1. De Bank kan een bijzonder onderzoek van de activiteiten van een kredietinstelling of haar holdingmaatschappij, dochtermaatschappij of andere gelieerde onderneming uitvoeren indien:
 - a. de Bank vermoedt dat de kredietinstelling of haar holdingmaatschappij, dochtermaatschappij of andere gelieerde onderneming:
 - (i) haar activiteiten op een ongezonde en onveilige wijze uitoefent;

- (ii) de bepalingen van deze wet of een beschikking, voorschrift of richtlijn ingevolge deze wet overtreedt;
 - (iii) onvoldoende activa bezit om aan haar schulden te voldoen of niet in staat is om tijdig haar verplichtingen na te komen.
 - b. een kredietinstelling of haar holdingmaatschappij, dochtermaatschappij of andere gelieerde onderneming de Bank informeert dat er een grote kans bestaat dat zij insolvent raakt of dat haar verplichtingen niet op tijd kan nakomen;
 - c. de Bank van oordeel is dat een dergelijk onderzoek in het belang van een gezond en integer bank- en kredietwezen noodzakelijk is.
2. Bij de uitoefening van deze bevoegdheid zijn de leden 3 en 4 van artikel 28 van overeenkomstige toepassing.
 3. Indien een inspectie is uitgevoerd door een persoon aangewezen door de Bank ingevolge dit artikel, kan de Bank honoraria en kosten ter zake aan de desbetreffende kredietinstelling in rekening brengen.

HOOFDSTUK VI

MELDINGSPLICHT EN INFORMATIEVERSTREKKING

Artikel 31

1. Indien een bestuurder, directeur, lid van het toezichthoudend orgaan, externe adviseur of een externe accountant die verantwoordelijk is voor het controleren van de jaarrekening, constateert dat:
 - a. de kredietinstelling niet in staat is of waarschijnlijk niet in staat zal zijn om haar verplichtingen na te komen;
 - b. de kredietinstelling zich heeft ingelaten of zich mogelijk inlaat met:
 - (i) ongepaste praktijken die een bedreiging kunnen vormen voor de solvabiliteit of liquiditeit van de kredietinstelling, of
 - (ii) illegale praktijken,
- dan rust op deze persoon de verplichting om dit, niettegenstaande zijn of haar geheimhoudingsverplichtingen, onmiddellijk te melden aan de Bank. Deze persoon dient uiterlijk binnen twee (2) werkdagen ná de melding een schriftelijke bevestiging onder vermelding van de voor zover bekende oorzaken en omstandigheden op te sturen naar de Bank.

2. Na ontvangst van de in lid 1 beschreven melding zal de Bank deze zorgvuldig bestuderen en indien nodig en overeenkomstig deze wet tijdig de maatregelen nemen die gepast zijn gelet op de ernst, de omvang en de impact van de gemelde situatie.
3. In geval van het niet of te laat melden van een in lid 1 genoemde situatie heeft de Bank de bevoegdheid om de eerder door haar op grond van deze wet verleende goedkeuring voor het betreffende lid van het bestuur, de directie of het lid van het toezichthoudend orgaan, een door de Bank getoetste en goedgekeurde leidinggevende functionaris van de kredietinstelling of van de externe accountant in kwestie, in te trekken. Onverminderd deze bepaling zijn het betreffend bestuur, de directie en het toezichthoudend orgaan, een door de Bank getoetste en goedgekeurde leidinggevende functionaris van de kredietinstelling en indien van toepassing de externe accountant in kwestie aansprakelijk voor alle schade die wordt veroorzaakt door het niet of te laat melden van de hier bedoelde situaties.
4. Alle in lid 1 genoemde personen zijn verplicht de Bank te informeren, indien zich een omstandigheid voordoet zoals bedoeld in lid 1 van dit artikel. In geval van het niet of te laat melden van een in lid 1 genoemde situatie, voor zover het functionarissen betreffen die zijn getoetst en goedgekeurd door de Bank, heeft de Bank de bevoegdheid deze goedkeuring in te trekken.
5. Tenzij bij vonnis van de rechter kwader trouw is vastgesteld, is degene die tot een melding ingevolge het bepaalde in lid 1 van dit artikel is overgegaan, niet aansprakelijk voor schade die een derde dientengevolge lijdt.

Artikel 32

1. Het bestuur, de directie, het toezichthoudend orgaan, externe adviseurs, de externe accountant die of het accountantskantoor dat, verantwoordelijk is voor de controle op de jaarrekening, dient de Bank alle informatie te verstrekken die de Bank noodzakelijk acht voor de uitvoering van haar taken op grond van deze wet. Genoemde organen en personen en/of functionarissen dienen de Bank onverwijld de vereiste informatie te verstrekken, die juist en volledig moet zijn.

2. Indien één van de in lid 1 genoemde personen en/of functionarissen, instellingen en/of organisaties haar medewerking weigert te verlenen dan wel nalaat de door de Bank verlangde informatie te verstrekken, dan wel foutieve of incorrecte informatie verstrekt, kan de Bank deze personen en/of functionarissen, instellingen en/of organisaties een administratieve boete opleggen op grond van artikel 45 van deze wet. Tevens doet de Bank melding aan SCAI, inzake het niet verstrekken van de gevraagde informatie of het verstrekken van incorrecte of foutieve informatie door de accountant of het accountantskantoor.

HOOFDSTUK VII LIQUIDATIE

Artikel 33

Een kredietinstelling is verplicht binnen twee (2) werkdagen een besluit tot algehele of gedeeltelijke liquidatie dan wel tot ontbinding of verkoop, direct of indirect, van haar bedrijf in Suriname, schriftelijk aan de Bank mede te delen.

Er zal een door de Bank vast te stellen periode in acht genomen worden alvorens uitvoering aan een besluit tot algehele of gedeeltelijke liquidatie dan wel tot ontbinding of verkoop, direct of indirect van het bedrijf in Suriname, kan worden gegeven. Een zodanig besluit dient onder toezicht en volgens aanwijzingen van de Bank te geschieden.

HOOFDSTUK VIII DEPOSITOBESCHERMINGSSYSTEEM

Artikel 34

De Bank pleegt overleg met de kredietinstellingen dan wel de betrokken representatieve organisatie over de invoering van een regeling omtrent garantie voor schuldvorderingen van rekeninghouders tot een bepaald maximumbedrag, tegen het risico dat een kredietinstelling haar verplichtingen met betrekking tot die schuldvorderingen niet kan nakomen. De aard van de te garanderen schuldvorderingen, de soorten rekeninghouders alsmede het maximum te garanderen bedrag worden bij wet vastgesteld.

HOOFDSTUK IX
GEHEIMHOUDING EN INFORMATIEVERSTREKKING
EN/OF -UITWISSELING

Artikel 35

1. Behoudens het bepaalde in artikel 36 zijn gegevens en inlichtingen, die ingevolge het bij of krachtens deze wet bepaalde, omtrent afzonderlijke ondernemingen of instellingen zijn verstrekt of zijn verkregen, geheim.
2. Het is aan een ieder die uit hoofde van de toepassing van deze wet of van krachtens deze wet genomen besluiten enige taak vervult of heeft vervult, verboden van gegevens of inlichtingen, ingevolge deze wet verstrekt of van een instantie als bedoeld in artikel 36 ontvangen, of van gegevens of inlichtingen, bij het onderzoek van boeken, bescheiden of andere informatiedragers verkregen, verder of anders gebruik te maken of daaraan verder of anders bekendheid te geven dan voor de uitoefening van zijn taak of door deze wet wordt geëist.
3. Het bepaalde in lid 2 laat onverlet de verplichting om overeenkomstig het Wetboek van Strafvordering als getuige of deskundige in strafzaken een verklaring af te leggen omtrent gegevens of inlichtingen, verkregen bij de vervulling van zijn ingevolge deze wet opgedragen taak.
4. Het bepaalde in lid 2 laat evenzo onverlet de verplichting om overeenkomstig het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering een verklaring af te leggen omtrent gegevens of inlichtingen, verkregen bij de vervulling van zijn ingevolge deze wet opgedragen taak, zulks met dien verstande dat zodanige verplichting slechts geldt, voor zover het betreft een kredietinstelling die op grond van een rechterlijke uitspraak is ontbonden.
5. In afwijking van de leden 1 en 2 is de Bank bevoegd met gebruikmaking van gegevens of inlichtingen, verkregen bij de vervulling van haar ingevolge deze wet opgedragen taak, mededeling te doen mits deze niet kunnen worden herleid tot afzonderlijke kredietinstellingen.
6. De Bank is bevoegd, indien zij dit in het belang van een doelmatig toezicht en de ontwikkeling van een gezond bank- en kredietwezen noodzakelijk acht, de aandacht van alle kredietinstellingen te vestigen op een getotaliseerde, zeer omvangrijke kredietverlening aan één bepaalde kredietnemer door een aantal niet nader gespecificeerde kredietinstellingen. De kredietinstellingen zijn verplicht een zodanige mededeling geheim te houden.

7. Partijen die overeenkomstig het gestelde in de leden 3 en 4 een dergelijke verklaring willen afleggen, kunnen dit uitsluitend via de rechterlijke macht een verzoek doen aan de Bank. De Bank zal bij interne procedure bepalen wie haar in dergelijke gevallen zal vertegenwoordigen.

Artikel 36

1. De Bank is bevoegd om gegevens of inlichtingen, verkregen bij de vervulling van de haar ingevolge deze wet opgedragen taak, te verstrekken aan:
 - a. nationale toezichthoudende autoriteiten en bevoegde instanties;
 - b. toezichthoudende autoriteiten in het buitenland waaraan bij of krachtens wet het toezicht op andere financiële en niet-financiële markten is opgedragen;
 - c. relevante internationale organisaties, zoals Internationale Monetaire Fonds, Wereldbank en Caribbean Financial Action Task Force, mits:
 - (i) die verstrekking redelijkerwijs niet in strijd is of zou kunnen komen met de belangen die deze wet beoogt te beschermen;
 - (ii) de Bank zich vergewist van het doel waarvoor de gegevens of de inlichtingen zullen worden gebruikt;
 - (iii) in voldoende mate is gewaarborgd dat de gegevens of inlichtingen niet zullen worden gebruikt voor een ander doel, dan waarvoor deze zijn verstrekt, tenzij voor dat gebruik vooraf toestemming van de Bank is verkregen;
 - (iv) de geheimhouding van de gegevens of inlichtingen in voldoende mate is gewaarborgd;
 - (v) de door de Bank verstrekte inlichtingen en gegevens geen namen bevatten van individuele depositanten of bewaargevers van de betrokken kredietinstelling;
 - (vi) gegevens en inlichtingen op basis van wederkerigheid uitgewisseld kunnen worden.
2. Ter uitvoering van lid 1a en lid 1b zal de Bank een informatie-uitwisselingsovereenkomst sluiten met de bedoelde autoriteit of instantie.

3. Als de in lid 1 bedoelde instantie of autoriteit het aannemelijk maakt dat uitdrukkelijk de namen van individuele deposanten of bewaargevers van de betrokken kredietinstellingen nodig zijn voor de uitvoering van diens werkzaamheden, zal de Bank zulks beoordelen en naar aanleiding daarvan eventueel een uitzondering maken op lid 1 sub (v). De Bank kan eveneens naar haar eigen oordeel een uitzondering maken ten aanzien van lid 1 sub (vi).

HOOFDSTUK X BIJZONDERE BEPALINGEN

Artikel 37

1. Jaarlijks brengt de Bank aan de Minister schriftelijk verslag uit over haar werkzaamheden overeenkomstig de voorschriften van deze wet en over haar bevindingen in het afgelopen boekjaar.
2. De toezichtinformatie over individuele kredietinstellingen wordt adequaat beschermd en gewaarborgd door de Bank. Toegang tot deze informatie is alleen mogelijk op basis van de wet en met inachtneming van de procedures en vereisten die de Bank hieromtrent stelt.

Artikel 38

1. Onverminderd het bepaalde in artikel 30 lid 2 van de Centrale Bankwet 2023 en in aanvulling hierop zijn de president van de Bank, leden van de directie, leden van de raad van commissarissen van de Bank, werknemers, externe adviseurs en eventueel door de Bank benoemde personen, met inbegrip van personen die eerder dergelijke posities hebben bekleed, niet aansprakelijk voor schade of anderszins aansprakelijk voor enig handelen of nalaten bij de uitoefening van de taken van de Bank ingevolge deze wet, tenzij bij vonnis van de rechter is vastgesteld dat dergelijke handelingen of nalatigheden opzettelijk onrechtmatig gedrag of grove nalatigheid vormen.

2. Kredietinstellingen, aandeelhouders van kredietinstellingen, leden van het bestuursorgaan en leden van het toezichthoudend orgaan van kredietinstellingen, klanten van kredietinstellingen en personen die door andere wetten zijn aangewezen als belanghebbenden, en die een bezwaar dan wel beroep dan wel anderszins een gerechtelijke procedure bij de kantonrechter willen aantekenen aangaande handelingen, welke handelingen zijn verricht namens de Bank en krachtens deze wet door de president van de Bank, leden van de directie, leden van de raad van commissarissen van de Bank, het personeel, externe adviseurs en eventueel door de Bank benoemde personen, met inbegrip van personen die eerder dergelijke posities hebben bekleed, kunnen dit slechts doen door uitsluitend een bezwaar dan wel beroep bij de kantonrechter in te dienen tegen de Bank als instelling. De Bank zal bij interne procedures bepalen wie de Bank in dergelijke gevallen zal vertegenwoordigen.
3. In geval beroep wordt aangetekend tegen het besluit op het bezwaar, gelden dezelfde bepalingen als in het vorig lid.

Artikel 39

Een kredietinstelling is verplicht alle informatie met name brieven, bescheiden en informatiedragers haar bedrijf aangaande, alsmede de boeken inzake het mutatieverloop op alle door de kredietinstelling aan te houden rekeningen ten name van zowel haarzelf als van derden met de alle daarbij behorende informatie, brieven, bescheiden en andere informatiedragers gedurende ten minste tien (10) jaren te bewaren. Indien de zakelijke relatie wordt beëindigd, dient alle informatie tien (10) jaren hierna bewaard te worden.

Artikel 40

1. Tot dekking van de kosten verbonden aan de uitvoering van deze wet brengt de Bank jaarlijks aan iedere kredietinstelling waarop deze wet van toepassing is, of in het jaar waarover de kosten worden berekend van toepassing was, een bij richtlijn vastgestelde bijdrage in rekening.
2. Voor de behandeling van aanvragen voor vergunning, schriftelijke toestemming of verklaring van geen bewaar brengt de Bank behandelingskosten in rekening, conform vooraf door haar vastgestelde tarieven.

3. Elke kredietinstelling is verplicht de in lid 1 en lid 2 bedoelde bijdrage en behandelingskosten binnen een bij richtlijn door de Bank te bepalen termijn en op bij richtlijn een door haar te bepalen wijze te voldoen.
4. Ingeval de kredietinstelling niet aan de verplichting genoemd in lid 3 van dit artikel voldoet, kan de president van de Bank bij deurwaardersexploot, op kosten van de overtreder, een dwangbevel doen uitvaardigen dat een executoriale titel oplevert, in de zin van het Tweede Boek van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.
5. De hoogte van de bijdrage tot dekking van de kosten zoals vermeld in lid 1 zal verschillen vanwege de omvang, de complexiteit en het risicoprofiel van de kredietinstelling.

Artikel 41

1. Behoudens de kredietinstellingen die over een vergunning van de Bank beschikken, is het een ieder verboden om de woorden “bank”, “krediet” of “spaar” en vertalingen of vormen van deze woorden te gebruiken in zijn naam of bij de uitoefening van zijn bedrijf, tenzij zulks in zodanige samenhang geschiedt, dat daaruit duidelijk blijkt, dat de onderneming of instelling geen kredietinstelling is.
2. De Bank kan van het verbod, vervat in lid 1, ontheffing verlenen. Aan deze ontheffing kunnen voorwaarden worden verbonden.
3. Het verbod, vervat in lid 1, is niet van toepassing op de Bank en de representatieve organisaties.

Artikel 42

Met uitzondering van kredietinstellingen die over de daartoe vereiste vergunning van de Bank beschikken, is het een ieder verboden zich direct of indirect tot het publiek te wenden ter zake van het aantrekken van gelden en het verlenen van kredieten

HOOFDSTUK XI BEZWAAR- EN BEROEPSPROCEDURES

Artikel 43

1. Indien op een aanvraag tot vergunningverlening zoals bedoeld in artikel 2 van deze wet afwijzend is beslist, kan de aanvrager binnen veertien (14) werkdagen na ontvangst van de kennisgeving een bezwaarschrift indienen bij de Bank met het verzoek om haar besluit in heroverweging te nemen.
2. De Bank is belast met de behandeling van de in lid 1 van dit artikel bedoelde bezwaar.
3. Het bezwaarschrift wordt ondertekend en bevat ten minste:
 - a. de naam en het adres van de aanvrager;
 - b. de dagtekening;
 - c. een omschrijving van het besluit waartegen het bezwaar is gericht;
 - d. de gronden van het bezwaar.
4. De Bank beslist binnen dertig (30) werkdagen na datum van ontvangst van het bezwaarschrift. De uitspraak van de Bank is met redenen omkleed en wordt onmiddellijk ter kennis gebracht van de aanvrager.

Artikel 44

1. Een ieder die rechtstreeks in zijn belang is getroffen door een krachtens deze wet genomen besluit kan, binnen twee (2) maanden na ontvangst van de kennisgeving van de Bank betreffende het besluit, de kantonrechter adiëren.
2. Het indienen van een verzoek leidt niet tot opschorting van de uitvoering van het aangevochten besluit, en het betreffende besluit van de Bank blijft tijdens de gerechtelijke herziening onbeperkt van kracht.
3. Indien de uitspraak van de kantonrechter strekt tot gehele of gedeeltelijke vernietiging van een besluit waartegen in beroep is gekomen, voorziet de Bank voor zover nodig opnieuw in de zaak, met inachtneming van voornoemde uitspraak.
4. De bepalingen uit het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering zijn van overeenkomstige toepassing.

HOOFDSTUK XII STRAFBEPALINGEN

Artikel 45

1. De in artikelen 2 lid 2, 10 lid 4, 19 leden 1 en 2, 20 leden 1 en 4, 33, 41 lid 1 en 42 strafbaar gestelde feiten zijn misdrijven.
2. De in artikelen 10 lid 3, 13, 23, 24, 26, 28 lid 4, 31, 35 lid 2 en 39 strafbaar gestelde feiten zijn overtredingen.
3. Degene die een misdrijf in de zin van deze wet begaat, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee (2) jaren en een geldboete van de zesde categorie van het Wetboek van Strafrecht (G.B. 1911 No. 1 zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2015 No 44), dan wel met één van deze straffen.
4. Degene die een overtreding in de zin van deze wet begaat, wordt gestraft met een hechtenis van ten hoogste zes (6) maanden en een geldboete van de vijfde categorie van het Wetboek van Strafrecht (G.B. 1911 no. 1 zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2015 No. 44), dan wel met één van deze straffen.
5. Een vervolging krachtens dit artikel wordt ingesteld op klacht van de Bank of voor zover het betreft een overtreding van artikel 35 lid 2 op klacht van de kredietinstelling, welk belang is geschaad.
6. Handelingen in strijd met deze wet kunnen eveneens worden aangemerkt als een overtreding conform de Wet Economische Delicten.

Artikel 46

1. Indien een kredietinstelling niet of onvolledig dan wel niet tijdig de verplichtingen die worden beschreven in de voorschriften, richtlijnen of instructies van de Bank nakomt en in het bijzonder de verplichtingen die worden beschreven in de artikelen 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 25, 26, 27, 31 en 32 de verplichtingen waarmee de kredietinstelling heeft ingestemd in formele schriftelijke overeenkomsten die zijn gesloten met de Bank, is de Bank bevoegd, onverminderd het bepaalde in artikel 45, om de kredietinstelling een boete op te leggen.

2. Indien een kredietinstelling in strijd handelt met de in lid 1 genoemde artikelen ontvangt zij een kennisgeving van de Bank waarin zij wordt verzocht om alsnog binnen een door de Bank vast te stellen termijn het verzuim te herstellen. Bij deze kennisgeving kan de kredietinstelling tevens een boete worden opgelegd, indien het verzuim niet binnen de vastgestelde termijn wordt hersteld. De hoogte van de boete wordt bij beschikking vastgesteld.
3. De Bank is bevoegd de krachtens lid 1 van dit artikel opgelegde boete alsmede de kosten van invordering middels een door de Bank uit te vaardigen dwangbevel in te vorderen. Het dwangbevel alsook de betekening daarvan kan betrekking hebben op verschillende overtredingen.
4. Het dwangbevel wordt op kosten van de overtreder bij deurwaardersexploot betekend en levert een executoriale titel op in de zin van het Tweede Boek van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.
5. De wijze van besteding van de opbrengst van de boete als bedoeld in dit artikel staat los van de gemaakte kosten verbonden aan de uitvoering van deze wet.
6. De Bank legt de boete bij beschikking op. Tegen deze beschikking kan de kredietinstelling bezwaar aantekenen.
7. Het aangetekende bezwaar schorst de werking van het besluit waartegen het is gericht niet.
8. De Bank stelt de hoogte van de administratieve boetes en de bezwaarprocedure waar deze wet in voorziet vast in een richtlijn.
9. Handelingen in strijd met deze wet kunnen eveneens worden aangemerkt als een overtreding conform de Wet Economische Delicten.

HOOFDSTUK XIII SLOTBEPALINGEN

Artikel 47

Elke kredietinstelling die in Suriname door middel van een rechtspersoon een bedrijf uitoefent als bedoeld in artikel 1 lid 1 onder b moet ingevolge deze wet aan door de Bank gestelde voorwaarden voldoen.

Artikel 48

1. Bij de inwerkingtreding van deze wet vervalt de Wet van 22 november 2011, houdende regels betreffende het Toezicht op het Bank- en Kredietwezen (Wet Toezicht Bank- en Kredietwezen 2011).
2. Bij de inwerkingtreding van deze wet behoudt de Wet Toezicht op het Bank- en Kredietwezen 1968 (G.B. 1968 no. 63, zoals laatstelijk gewijzigd bij Decreet Toezicht Kredietwezen van 7 november 1986 (S.B. 1986 no. 82), haar rechtskracht voor verzekeringsmaatschappijen.
3. De op grond van de Wet Toezicht Bank- en Kredietwezen 2011 (S.B. 2011 No. 155) van rechtswege verleende vergunning aan een onder toezicht staande kredietinstelling blijft van kracht. Ook de gegeven voorschriften en richtlijnen blijven van kracht totdat zij door voorschriften en richtlijnen overeenkomstig de bepalingen van deze wet zijn vervangen.
4. De op grond van de Wet Toezicht Bank- en Kredietwezen 2011 (S.B. 2011 No. 155) verleende verklaringen van geen bezwaar blijven van kracht totdat de Bank overeenkomstig de bepalingen van deze wet een ander besluit neemt.

Artikel 49

1. Deze wet kan worden aangehaald als: Wet Toezicht Bank- en Kredietwezen 2023.
2. Zij wordt in het Staatsblad van de Republiek Suriname afgekondigd.
3. Zij treedt inwerking met ingang van de dag volgende op die van haar afkondiging.
4. De Minister die belast is met de financiële aangelegenheden is belast met de uitvoering van deze wet.

Gegeven te Paramaribo, de 4^e januari 2024

CHANDRIKAPERSAD SANTOKHI

Uitgegeven te Paramaribo, de 16^e januari 2024
De Minister van Binnenlandse Zaken,

BRONTO S.G. SOMOHARDJO

**WET van 4 januari 2024, houdende nieuwe regels betreffende het toezicht op het Bank- en Kredietwezen.
(Wet Toezicht Bank- en Kredietwezen 2023)**

MEMORIE VAN TOELICHTING

ALGEMEEN

De onderhavige wet dient ter vervanging van de Wet Toezicht op het Bank- en Kredietwezen 2011 (S.B. 2011 No. 155). De Centrale Bank van Suriname, hierna te noemen “de Bank”, oefent ingevolge voornoemde Wet toezicht op het Bank- en Kredietwezen, ter uitvoering van de haar in artikel 10 van de Centrale Bankwet 2022 opgelegde taak, monetair en prudentieel toezicht uit ter realisatie van monetaire en financiële stabiliteit. Het monetair (of sociaal-economisch) toezicht dient ter handhaving van de waarde van de Surinaamse dollar. Het prudentieel toezicht is onderverdeeld in een micro-prudentieel en een macro-prudentieel deel. Het micro-prudentieel toezicht dient ter bescherming van de belangen van de crediteuren van kredietinstellingen en kredietverenigingen, terwijl het macro-prudentieel toezicht zich richt op de bevordering van de stabiliteit van het financiële systeem als geheel. Het toezicht van de Bank richt zich voorts mede op de integriteit van de kredietinstellingen, waaronder zowel deugdelijk bestuur als het voorkomen en bestrijden van money laundering en terrorisme financiering wordt verstaan.

De Basel Committee on Banking Supervision heeft Core Principles for Effective Supervision (een raamwerk van minimum standaarden waaraan het hedendaags toezicht moet voldoen) uitgevaardigd. Deze Committee formuleert standaarden en richtlijnen voor het toezicht op banken en doet aanbevelingen voor best practices. Basis uitgangspunt van deze core principles is dat de toezichthouder autonoom moet kunnen optreden; wettelijke bevoegdheden moet hebben om vergunningen te verlenen, te weigeren of in te trekken en voorwaarden aan hun operaties te stellen. Ook moet de toezichthouder bij tekenen van een ongewenste ontwikkeling bij een instelling corrigerende maatregelen kunnen treffen. De implementatie van de core principles wordt aan de nationale overheden overgelaten.

Wereldwijd hebben vele landen zich echter al gecommitteerd aan deze basisprincipes. In de richtlijnen van de Bank zijn deze basisprincipes, voor zover van toepassing, verwerkt rekening houdend met de Surinaamse situatie.

Door de Bank zijn in het belang van de integriteit en goede reputatie van de financiële sector, met inachtneming van de verplichtingen voortvloeiende uit de ratificatie door Suriname van het Verdrag van Wenen en de aanbevelingen van de Financial Action Task Force (FATF) en de Caribbean Financial Action Task Force (CFATF), pogingen gedaan om de problematiek van money laundering en terrorisme financiering, alsmede de gevolgen daarvan voor het nationaal als het internationaal financieel systeem te bestrijden. Sinds haar lidmaatschap van de CFATF is Suriname reeds vier (4) keer geëvalueerd, voor het laatst in maart 2022. De Bank en alle onder haar toezicht staande financiële instellingen moeten voldoen aan de FATF veertig (40) Aanbevelingen, die regelmatig worden geactualiseerd. Een van de vereisten en conclusies bij de vierde evaluatieronde is dat nodige aanpassingen worden aangebracht in wet- en regelgeving en naleving en effectiviteit van het AML/CFT beleid wordt aangetoond. Diverse wetten en richtlijnen worden in dit kader aangepast.

De aangeboden wet beoogt de Bank beter in staat te stellen de monetaire en financiële stabiliteit binnen Suriname te bevorderen, en de belangen van het publiek, dat haar gelden aan kredietinstellingen dan wel aan kredietverenigingen toevertrouwt, te beschermen.

Het doel van deze wet blijft uiteraard de ontwikkeling en instandhouding van een gezond en integer bank- en kredietwezen, maar daarnaast ook het bevorderen van een adequate werking van de financiële markten en in het bijzonder, het reguleren van de toegang tot en de uitoefening van het bedrijf van kredietinstelling. Derhalve voorziet deze wet in een vergunningsstelsel en in een adequaat toezichtinstrumentarium op grond waarvan de Bank het toezicht kan uitoefenen.

Voorts biedt de wet de Bank een sterkere wettelijke basis voor haar bestaande toezichtpraktijk alsmede adequate mogelijkheden om de financiële soliditeit van het bank- en kredietwezen in Suriname en de integriteit en stabiliteit van het financiële systeem te waarborgen.

Het bovenstaande vereist overigens dat aan de Bank de nodige beleidsvrijheid wordt gegeven, opdat zij haar taken op een snelle en verantwoorde wijze kan uitvoeren. Gelet op de ontwikkelingen op financieel gebied in recente jaren heeft de Regering besloten nieuwe regels met betrekking tot het toezicht vast te stellen.

Ondanks het feit dat het toezichtinstrumentarium van de Bank door de wet wordt verbeterd, dient erop te worden gewezen dat, gegeven de bestaande ondernemingsvrijheid, noch de Bank noch de Overheid de verantwoordelijkheid voor het beleid van individuele kredietinstellingen op zich kan nemen. De aansprakelijkheid voor door derden toevertrouwde gelden en andere waarden blijft dan ook volledig rusten op de kredietinstelling.

A. Definitie kredietinstelling

Een kredietinstelling wordt gedefinieerd als een rechtspersoon, die in belangrijke mate haar bedrijf maakt van het ter beschikking verkrijgen van direct of op termijn opvorderbare gelden, al dan niet in de vorm van spaargelden of tegen uitgifte van één of meer soorten schuldbewijzen en van het voor eigen rekening verrichten van kredietuitzettingen of beleggingen en die ingevolge deze wet een vergunning heeft verkregen om het bedrijf van kredietinstelling in Suriname te mogen uit oefenen.

Een financiële instelling moet gelden aannemen en kredieten verstrekken teneinde als een kredietinstelling te kunnen worden gekwalificeerd.

Het aannemen van gelden is het ter beschikking krijgen van gelden direct of op termijn opvorderbaar, al dan niet in de vorm van spaargelden of tegen uitgifte van één of meer soorten schuldbewijzen.

De voornoemde definitie is niet alleen van toepassing op geldscheppende instellingen, zoals algemene banken, maar ook op niet-geldscheppende instellingen waaronder hypotheek- en (post) spaarbanken alsmede coöperatieve spaar- en kredietverenigingen.

B. De vergunning

De artikelen in het hoofdstuk vergunningsstelsel regelen zowel nieuwe als essentiële materie, welke past in een internationaal aanvaard vergunningenbeleid.

Ingevolge artikel 2 van deze wet is het verboden zonder voorafgaande vergunning van de Bank het bedrijf van kredietinstelling uit te oefenen. Deze wet gaat derhalve uit van één vergunningverlenende instantie, namelijk de Bank. Met deze formulering wordt aangesloten bij de internationaal aanvaarde praktijk, waarbij de toezichthouder, in casu de Bank, de bevoegde autoriteit is voor de uitvoering van het vergunningenbeleid. In dit kader is de Bank als toezichthoudende autoriteit beter geëquipeerd om te kunnen oordelen of het verlenen van een vergunning niet in strijd is of zou kunnen komen met de ontwikkeling en instandhouding van een gezond bank- en kredietwezen onderscheidenlijk nadelig zou kunnen zijn voor de crediteuren.

Aan deze vergunning kunnen door de Bank beperkingen worden gesteld en voorschriften worden verbonden onder meer om, daar waar noodzakelijk, de integriteit van het bank- en kredietwezen in het algemeen of van de specifieke kredietinstelling beter te kunnen waarborgen.

Voor de verkrijging van een vergunning dient aan een aantal voorwaarden te worden voldaan. Deze voorwaarden hebben onder meer betrekking op de samenstelling en deskundigheid van de leiding, het vermogen, de financiële waarborgen, de bedrijfsvoering, de administratieve organisatie alsook de statuten van de rechtspersoon. De vergunningsvoorwaarden zullen evenwel onderling van elkaar verschillen afhankelijk van de bijzonderheden van de kredietinstelling, waarvoor vergunning wordt aangevraagd.

De vergunning zal echter niet worden verleend, indien de Bank gronden aanwezig acht om aan te nemen dat de rechtspersoon de vergunning heeft aangevraagd om zich te onttrekken aan toezicht in een ander land of indien de Bank van oordeel is dat het verlenen van de vergunning in strijd is of zou kunnen zijn met de ontwikkeling of instandhouding van een gezond en integer bank- en kredietwezen of nadelig voor de crediteuren of toekomstige crediteuren van de kredietinstelling zou kunnen zijn. Aldus zal de Bank vrij zijn een vergunningenbeleid te voeren dat naar haar oordeel noodzakelijk is ter uitvoering van de doelstellingen van de onderhavige wet. De vergunning kan onder meer worden ingetrokken, indien de kredietinstelling niet meer voldoet aan de voorwaarden zowel bij wet als bij vergunning gesteld, of indien de kredietinstelling één der bepalingen van de wet overtreedt.

C. Het register

De kredietinstellingen waaraan een vergunning is verleend, worden in een register ingeschreven, dat bij de Bank ter inzage ligt en waarvan jaarlijks een afschrift wordt gepubliceerd. Op deze manier kan het publiek te allen tijde nagaan of een kredietinstelling al dan niet met een vergunning opereert.

D. Het toezicht

Het toezicht op kredietinstellingen is in de onderhavige wet opgedragen aan de Bank. Op de Bank berust daarbij de verantwoordelijkheid om dit toezicht zo effectief mogelijk uit te voeren hetgeen moet resulteren in een groeiend vertrouwen van de samenleving in de stabiliteit van de financiële sector in het algemeen en van de kredietinstellingen in het bijzonder. De moderne internationale ontwikkelingen op het gebied van het toezicht verschuiven het accent van het toezicht door de toezichthouder in casu de Bank van een evaluatie achteraf naar een kwalitatieve revisie van de interne controles en procedures die een kredietinstelling tegen bedrijfsrisico's moet beschermen. Het moderne toezicht verlegt het accent van het geven van starre regels naar flexibelere beleidskaders, legt de verantwoordelijkheid voor het risicomanagement nog explicieter bij het bestuur van de individuele kredietinstelling en kent een grotere rol toe aan de marktwerking en transparantie. Het gaat er niet langer primair om dat de toezichthouder allerlei strikte regels oplegt en moet toezien dat een kredietinstelling zich daaraan houdt. Het uitgangspunt is thans veeleer dat op de betrokken kredietinstelling de plicht rust de toezichthouder en het publiek te overtuigen dat zij een adequaat risicomanagement voert. Deze verbetering van het risicomanagement bij kredietinstellingen moet leiden tot een stabielere, meer weerbare financiële sector. De Bank voert daartoe permanent en effectief toezicht uit op de prudente operatie van de kredietinstellingen.

Het door de Bank op de kredietinstellingen uit te oefenen toezicht valt in vier vormen onder te verdelen, te weten: het monetair toezicht, het prudentieel toezicht en het integriteits- en structuurtoezicht. Op de aard en de reikwijdte van al deze vier vormen zal in het onderstaande worden ingegaan.

Het onderhavig ontwerp voorziet in voorschriften en richtlijnen. Voor een duidelijk onderscheid zijn de monetaire voorzieningen in voorschriften opgenomen, terwijl in richtlijnen de prudentiele en integriteitsvoorzieningen zijn vastgelegd. Voorschriften zijn scherpomlijnde instructies die, naar het oordeel van de Bank, onder bepaalde omstandigheden moeten worden gegeven op grond van monetaire inzichten. Richtlijnen zijn normen, waarvan de verwezenlijking, naar het oordeel van de Bank, bij voortduring moet worden nageleefd ter bevordering van de ontwikkeling van een gezond en integer bank- en kredietwezen. Het doel der voorschriften is: door het treffen van voorzieningen een ontwikkeling te stuiten, die de externe of interne stabiliteit van de dollar bedreigt of zou kunnen bedreigen. Dit brengt met zich mee, dat de getroffen maatregelen, die onder bepaalde omstandigheden door de kredietinstelling als nadelig kunnen worden aangemerkt, ontspannen kan worden, naar gelang (latent) gevaar voor de stabiliteit van de dollar geweken is.

Bovengenoemde voorzieningen hebben gemeen dat er verplicht overleg vereist is met de betrokken instellingen of representatieve organisatie, alvorens tot invoering wordt overgegaan. Eén en ander ter verkrijging van een zo doeltreffend mogelijke medewerking van de kredietinstellingen. Met het oog op het karakter van de voorschriften is het noodzakelijk om, hetzij wanneer het overleg niet tot resultaat zou leiden, hetzij de in overleg met de betrokken kredietinstellingen tot stand gekomen voorschriften niet worden nageleefd, de voorschriften in kwestie bindend te doen verklaren. Voor dit geval is voorzien in de mogelijkheid van het uitlokken van een staatsbesluit, waarbij de voorzieningen in kwestie worden bekrachtigd, zodat haar naleving met behulp van een strafrechtelijke sanctie kan worden afgedwongen.

De richtlijnen en voorschriften kunnen voor onderscheiden groepen van kredietinstellingen verschillend zijn. Bijvoorbeeld voor kredietcoöperaties zullen op basis van hun aard en complexiteit aangepaste richtlijnen gelden.

Het monetair toezicht is er voornamelijk op gericht de waarde van de dollar te handhaven. De aan de Bank opgelegde taak, namelijk het bevorderen van de stabiliteit in de waarde van de Surinaamse geldeenheid brengt met zich mee, dat in daartoe leidende omstandigheden de Bank ten aanzien van de kredietverlening regulerend moet kunnen optreden vanwege het geldscheppend effect daarvan. Teneinde de Bank instaat te stellen

voorschriften uit te vaardigen die effectief op additionele monetaire risico's inspelen is er thans voor gekozen de gebieden waarop er in het kader van het monetair toezicht voorschriften door de Bank kunnen worden uitgevaardigd niet meer limitatief in de wet op te noemen.

Het micro-prudentieel toezicht is erop gericht de liquiditeit en solvabiliteit van de kredietinstellingen te bewaken, de belangen van de deposanten en andere crediteuren te beschermen en het vertrouwen van het publiek in de financiële sector te bewaren. Het macro-prudentieel toezicht is gericht op het bevorderen van de stabiliteit van het financieel systeem als geheel, onder meer door bijzonder toezicht te houden op systeem instellingen. Dergelijke instellingen hebben een relatief groot marktaandeel en/of een grote verwevenheid met de rest van de financiële sector. Het omvallen van een dergelijke instelling kan bijgevolg het gehele financiële systeem disfunctioneel maken met alle gevolgen van dien voor de reële economie.

Het integriteitstoezicht is gericht op een adequate beheersing van integriteitsrisico's, inclusief governance en de voorkoming en bestrijding van financieel-economische criminaliteit zoals de voorkoming en bestrijding van money laundering en terrorisme financiering, de bestrijding van corruptie en tegengaan van belangenverstremgeling, ter waarborging van de financiële stabiliteit en het vertrouwen in de financiële sector. Daartoe kunnen normen worden gesteld en kan erop worden toegezien dat deze normen te goeder trouw en met inachtneming van het uitgangspunt van risico gebaseerde aanpak worden nagekomen. Daarnaast kan de toezichthouder beleidskaders geven, waarbij de verantwoordelijkheid voor het risicomanagement van een instelling nog explicieter bij het bestuur van de individuele instellingen wordt gelegd. De toezichthouder zal zich in toenemende mate richten op het beoordelen van de interne processen van (integriteits-) risicobeheer. Op de betrokken rechtspersoon rust de plicht de toezichthouder en het publiek te overtuigen dat zij een adequaat risicomanagement voert, gebaseerd op een gedegen identificatie en analyse van de relevante risicofactoren. Zoals eerder aangegeven kan een verder reikende verantwoordelijkheid voor de handelingen van de kredietinstellingen door de Bank niet worden aanvaard, noch kan zij aansprakelijk worden gehouden voor manipulaties of verlieslatende transacties van de individuele kredietinstellingen.

Het structuurtoezicht is gericht op de naleving van de bepalingen van deze wet. Het gaat om het structuurbeleid en het advies door de Bank over de afgifte van verklaringen van geen bezwaar. De toezichtstaak van de Bank is bedoeld om ongewenste machtsposities te voorkomen die door fusies van banken kunnen ontstaan maar ook door fusies met andere financiële instellingen zijnde niet-banken. Het structuurtoezicht is noodzakelijk om te voorkomen dat er onvoldoende concurrentie tussen banken is of dat banken bij deelnemingen in andere ondernemingen onverantwoord grote risico's nemen. De Bank ziet erop toe dat er voldoende concurrentie tussen banken blijft, in het belang van de consument. De Bank ziet erop toe dat er niet te veel fusies en overnames plaatsvinden.

Deze wet maakt het mogelijk dat de Bank richtlijnen kan uitvaardigen, na overleg met de representatieve organisatie. Voor wat betreft de richtlijnen die de Bank in het kader van het prudentieel toezicht kan uitvaardigen is er thans voor gekozen deze niet limitatief in de onderhavige wet op te sommen. Dit om de Bank in staat te stellen slagvaardig op te treden gelet op de snelle veranderingen in de financiële wereld.

Deze wet bevat een aantal instrumenten voor de Bank ter uitoefening van het toezicht die naar gelang de ernst van de omstandigheden door de Bank kunnen worden ingezet:

1. Administratieve boete

Indien kredietinstellingen niet voldoen aan de het gestelde in wet- en regelgeving, is het in de onderhavige wet mogelijk gemaakt dat de Bank een nalatige kredietinstelling een boete oplegt.

2. Aanwijzingen

De Bank is bevoegd een kredietinstelling die de prudentieel of integriteitsrichtlijnen niet naleeft of welke liquiditeit of solvabiliteit te wensen overlaat voor te schrijven een bepaalde gedragslijn te volgen of de nodige maatregelen te treffen.

3. Stille curatele

Indien de gedragslijn of de maatregelen niet, onvoldoende of ontijdig door de kredietinstelling worden gevolgd of getroffen, kan de Bank gebruikmaken van deze bijzondere vorm van bewindvoering. De zogenaamde “stille curatele” brengt met zich mee dat de kredietinstelling slechts handelingen kan verrichten na goedkeuring van de Bank. Het is echter vooralsnog niet noodzakelijk of wenselijk dat dit bekend wordt gemaakt aangezien de situatie alsnog kan worden hersteld.

E. De rapportage

De kredietinstellingen zijn verplicht inlichtingen en gegevens omtrent hun bedrijf en bedrijfsvoering bij de Bank in te dienen. Deze inlichtingen en gegevens verschaffen de Bank, evenals de bij haar in te dienen jaarrekening, de basisinformatie die noodzakelijk is om haar toezichthoudende taak uit te oefenen.

Voorts dienen kredietinstellingen alle, voor het toezicht benodigde, aanvullende informatie aan de Bank te verstrekken en is de Bank bevoegd ter plaatse onderzoek te verrichten (de zogenaamde “on-site inspectie”). Een nieuw aspect in de onderhavige wet is dat de externe accountant specifieke informatie aan de Bank dient te verschaffen.

Tevens zal de kredietinstelling op aanwijzing van de Bank een deskundig persoon moeten aanstellen die aan de Bank gegevens over de interne organisatie en structuur van haar instelling moet verschaffen. Als “deskundig persoon” kunnen worden aangemerkt een accountant, een “interne controleur” of organisatieadviseur.

Een ander nieuw aspect is dat de Bank bevoegd zal zijn bij een holding of bij gelieerde ondernemingen van de kredietinstelling alle inlichtingen in te winnen ter uitoefening van het geconsolideerd toezicht.

F. Depositobeschermingssysteem

In deze wet is een bepaling opgenomen omtrent een garantieregeling voor de betaling van vorderingen (of althans een gedeelte daarvan) van rekeninghouders in geval een risico optreedt dat een kredietinstelling haar verplichtingen met betrekking tot die schuldvorderingen niet kan nakomen. Ingevolge deze wet dient de Bank met de representatieve organisaties van de kredietinstellingen overeenstemming te bereiken ter zake de inhoud van deze regeling.

G. Geheimhouding en informatieverstreking en/of -uitwisseling

Deze wet is zodanig geredigeerd dat de geheimhoudingsverplichting, met uitzondering van enkele met name genoemde gevallen, absoluut is. Aldus zal een werknemer van de Bank of een door de Bank aangewezen persoon ter uitvoering van bepaalde taken nimmer gedwongen kunnen worden in een strafzaak als getuige of deskundige op te treden en een verklaring af te leggen omtrent gegevens of inlichtingen verkregen bij de vervulling van zijn taken bij of voor de Bank. Evenmin zal voornoemde persoon in een burgerlijke zaak gedwongen kunnen worden als getuige of als partij in een comparitie van partijen dan wel als deskundige op te treden of een verklaring af te leggen ter zake gegevens of inlichtingen verkregen bij het verrichten van zijn werkzaamheden bij of voor de Bank.

De uitzonderingen die deze wet toelaat op de geheimhoudingsplicht zijn de navolgende:

1. De Bank is bevoegd indien zij bij het verrichten van haar werkzaamheden strafbare feiten of vermoedelijke strafbare feiten bespeurt, aangifte hiervan te doen. Zo zal de Bank indien zij, tijdens een onderzoek ter plaatse, money laundering of terrorisme financiering praktijken of aan money laundering of aan terrorisme financiering gerelateerde praktijken, corruptie en belangenverstremgeling constateert, aangifte hiervan doen. In dat geval zal de Bank tevens bevoegd zijn gegevens of inlichtingen aan de justitiële autoriteiten te verschaffen en indien noodzakelijk als getuige optreden in de desbetreffende strafzaak. De Bank kan ook indien daartoe opgeroepen als getuige in een strafzaak optreden indien zij van oordeel is dat dit in het belang van een gezond bank- en kredietwezen is.

2. De Bank is bevoegd, in samengestelde vorm, gegevens en inlichtingen verkregen bij de vervulling van haar toezichhoudende taken te publiceren.
3. De Bank is in het belang van een doelmatig toezicht en de ontwikkeling van een gezond bank- en kredietwezen bevoegd kredietinstellingen mededeling te doen van getotaliseerde zeer omvangrijke kredietverlening aan een bepaalde kredietnemer door meerdere kredietinstellingen.
4. De Bank is, mits voldaan wordt aan de in artikel 36 van deze wet genoemde voorwaarden, bevoegd om bedrijfseconomische informatie en informatie uit hoofde van integriteitstoezicht omtrent een kredietinstelling aan een toezichhouders in Suriname en buitenlandse toezichthouder te verstrekken. De Bank verstrekt geen informatie, alvorens een informatie-uitwisselingsovereenkomst te sluiten met de ontvangende toezichthouder.

H. Bewaarplicht

Een kredietinstelling wordt in de onderhavige wet verplicht gedurende ten minste tien (10) jaren na beëindiging van de zakenrelatie of na het uitvoeren van betreffende transacties, alle nodige gegevens over zowel lokale als internationale transacties te bewaren, teneinde onverwijld gehoor te kunnen geven aan verzoeken om inlichtingen van bevoegde autoriteiten inclusief documenten van de identiteitsgegevens die zijn verkregen via het CDD-proces. Ook dienen kredietinstellingen alle risico-identificaties en risicoanalyse rapporten te bewaren gedurende ten minste tien (10) jaren.

ARTIKELGEWIJZE TOELICHTING

Artikel 1.

In dit artikel is, ter waarborging van een uniform gebruik, ervoor gekozen om enkele voor deze wet belangrijke begrippen te definiëren. De definitie van kredietinstelling is van belang voor de reikwijdte van de ondertoezichtstelling. Hiermee wordt beoogd alle instellingen onder toezicht te plaatsen, waarvan de financiële activiteiten van invloed kunnen zijn op de monetaire stabiliteit of de soliditeit van de financiële sector. De reikwijdte van de ondertoezichtstelling, daaronder begrepen de vergunningsplicht, wordt dus primair bepaald door de definitie van het begrip kredietinstelling.

Het zij opgemerkt dat het door een rechtspersoon louter verlenen van krediet die rechtspersoon niet tot een kredietinstelling in de zin van artikel 1 lid 1 onder b maakt.

De definitie van het begrip kredietinstelling is ook van toepassing op in het buitenland gevestigde kredietinstellingen die in Suriname hun bedrijf uitoefenen middels een dochtermaatschappij, bijkantoor, agentschap of blijvende vertegenwoordiging.

In de onderhavige wet zijn nieuwe bepalingen opgenomen betreffende de mededinging. Mededinging houdt in dat er sprake moet zijn van een eerlijke concurrentie met in achtneming van het belang van de ontwikkeling en instandhouding van een gezond en integer bank- en kredietwezen. De Bank zijnde de toezichthouder van het bank- en kredietwezen in Suriname acht het noodzakelijk voorzieningen te treffen die een eerlijke concurrentie bevorderen.

Artikel 2.

Krachtens lid 2 van dit artikel is het verboden het bedrijf van kredietinstelling in Suriname uit te oefenen zonder voorafgaande vergunning van de Bank. Naar gelang de hoofdbedrijfsactiviteit van de rechtspersoon kan de Bank vergunning verlenen om onder andere als bank, hypotheekbank, de zogenoemde financieringsmaatschappij, beleggingsmaatschappij, of spaar- en kredietcoöperatie werkzaam te zijn. Deze opsomming is niet limitatief.

Daarnaast beoogt het bepaalde in lid 5 buiten twijfel te stellen dat de Bank in het belang van de ontwikkeling en instandhouding van een gezond en integer bank- en kredietwezen alsook ter bescherming van de belangen van de crediteuren van een kredietinstelling ook na de vergunningverlening bevoegd is alsnog voorwaarden of beperkingen hieraan te verbinden. Deze voorwaarden en beperkingen zullen door de Bank met redenen worden omkleed. De ontwikkeling en instandhouding van een integer bank- en kredietwezen is een zeer belangrijke doelstelling bij het reguleren van deze sector. Daarom is het belangrijk om de Bank de nodige instrumenten te geven om relevante integriteitsbedreigingen aan te kunnen pakken, ook door middel van het stellen van voorwaarden of opnemen van beperkingen bij vergunningverlening. Dit voorziet op een breder spectrum van integriteitsrisico's, inclusief money laundering, terrorisme financiering, belastingfraude, corruptie en belangenverstremgeling.

Een shellbank is een financiële instelling die opgericht in een rechtsgebied waar zij geen fysieke aanwezigheid heeft, ongeacht of deze verbonden is met een onder toezicht staande financiële groep. Vaak bestaat de instelling alleen op papier en vinden er geen daadwerkelijke activiteiten plaats. Met fysieke aanwezigheid wordt bedoeld dat het een bestuur en beheer van betekenis heeft. Het bestaan van een lokale agent of lager personeel vormt geen fysieke aanwezigheid. Door de toezichthouder wordt niet toegestaan een correspondentbankrelatie aan te gaan of te onderhouden met een shellbank.

Artikel 3.

Dit artikel regelt de procedurele aspecten van een vergunningsaanvraag. Overeenkomstig de minimumvereisten voor een effectief toezicht, zet dit artikel de informatie die in de vergunningsaanvraag opgenomen moet worden, uiteen.

Ten tijde van een vergunningsaanvraag dient de kredietinstelling te beschikken over een gecertificeerde openingsbalans. Uit de openingsbalans moet onder andere blijken dat de storting op aandelen inderdaad heeft plaatsgevonden en hoe de beginpositie van de instelling eruitziet. Dit laat onverlet dat de kredietinstelling, nadat de vergunning is verleend, jaarlijks een gecertificeerde jaarrekening moet indienen.

Met het indienen van een ondernemingsplan, wordt beoogd de Bank in de gelegenheid te stellen om alvorens over te gaan tot het verlenen van een vergunning, zich een oordeel te vormen over enkele essentiële aspecten van de betrokken rechtspersoon. Hiermede wordt enerzijds bedoeld de levensvatbaarheid in micro-economische zin van de rechtspersoon als kredietinstelling. Anderzijds is het van belang dat de rechtspersoon beschikt over de structuur en de middelen om te kunnen voldoen aan de eisen die door het ingevolge deze wet uitgeoefend toezicht aan haar worden gesteld.

Hoewel het niet in het voornemen ligt een gedetailleerd model voor het ondernemingsplan, zoals bedoeld in lid 2 onder k, te ontwikkelen, is het van belang enkele elementen aan te geven, die een ondernemingsplan in het kader van de vergunningsprocedure zou moeten bevatten.

Uitgaande van de betekenis van de term “ondernemingsplan” dient een dergelijk stuk allereerst uiteen te zetten welke activiteiten de onderneming voornemens is te verrichten. Hierbij kan onder andere gedacht worden aan de wijze waarop gelden zullen worden aangetrokken, welke soorten uitzettingen worden beoogd, op welke wijze de administratie zal worden gevoerd en hoe de personele bezetting zal zijn.

Een essentieel onderdeel van het ondernemingsplan is voorts een prognose voor de komende drie (3) jaren van de baten en lasten van de exploitatie van de kredietinstelling in het kader van de voorgenomen activiteiten. Niet alleen dient te worden aangetoond dat er wordt beschikt over het wettelijk vereiste beginvermogen, maar er dient ook voldoende toetsingsvermogen aanwezig te zijn om de risico's verbonden aan de verschillende voorgenomen activiteiten, te dragen.

Benadrukt wordt dat niet beoogd wordt de Bank bij de beoordeling van het ondernemingsplan op de stoel van de kredietinstelling plaats te laten nemen. Er zal worden getoetst in hoeverre de voornemens van de nieuwe kredietinstelling realiseerbaar zijn. Niettegenstaande de volledige erkenning van de ondernemingsvrijheid, zou het uit het oogpunt van de door de onderhavige wet te beschermen belangen echter onwenselijk zijn indien een vergunning zou worden verstrekt op basis van kennelijk niet reële voornemens.

Voor wat betreft de aspecten van het integriteitstoezicht die toezien op het voorkomen en bestrijden van money laundering en financiering van terrorisme, worden specifieke gegevens omtrent de opzet van het nodige beleid en procedures ter naleving van Wet ter voorkoming en bestrijding van Money Laundering en Terrorisme Financiering en Wet Internationale Sancties gevraagd, mede gelet op het vereiste tot het voeren van een prudent en integer beleid (artikel 13 lid 3). Gelet op het absolute karakter van de regels inzake voorkoming en bestrijding van money laundering en terrorisme financiering, is het immers van belang dat de aanvrager kan aantonen dat het voorbereid is op een adequate naleving van deze specifieke normen reeds vanaf het moment dat een vergunning verleend zou kunnen worden en de activiteiten mogen worden aangevangen om risico van misbruik van de dienstverlener te (kunnen) beheersen. Het risicogebaseerde uitgangspunt verlangt daarbij dat de aanvrager een zogenoemde business risk assessment zoals vereist onder Wet ter voorkoming en bestrijding van

Money Laundering en Terrorisme Financiering kan overleggen, waaruit blijkt dat het de benodigde opzet van een risicobeheersingskader ter voorkoming van money laundering en terrorisme financiering waarborgt, als uitgangspunt voor voorgenoemd beleid en procedures.

Een tweede integriteitsaspect betreft het overleggen van informatie betreffende de antecedenten van de dagelijkse bestuurders, leden van het toezichthoudend orgaan en de houders van een gekwalificeerde deelneming. Deze personen dienen immers door de Bank getoetst te worden ter naleving van artikel 18 van deze wet, op grond waarvan deze personen betrouwbaar dienen te zijn. Dit is conform de internationale AML/CFT standaarden van de Financial Action Task Force (FATF) en conform de Basel Core Principles for Effective Banking Supervision.

Om de Bank in staat te stellen de nodige informatie betreffende de antecedenten van relevante personen (bestuurders, leden van het toezichthoudend orgaan en houders van een gekwalificeerde deelneming) te kunnen verifiëren of te kunnen verzamelen ten behoeve van de toetsing indien deze niet door de aanvrager zelf wordt overlegd, wordt aan de Bank de bevoegdheid gegeven om de opsporende en vervolgende autoriteiten te verzoeken eventueel aanwezige gegevens betreffende strafrechtelijke antecedenten van de te toetsen personen aan de Bank te verstrekken. Dit biedt ook de mogelijkheid om aan andere toezichthoudende instanties relevante informatie betreffende bedoelde personen te vragen om voldoende inzicht te kunnen krijgen in eventuele toezicht gerelateerde antecedenten.

Artikel 4. In dit artikel zijn gronden opgenomen op basis waarvan een vergunning door de Bank kan worden geweigerd. Het bepaalde in lid 2 onder e van dit artikel geeft aan dat de Bank zal moeten voorkomen dat vergunning wordt verleend aan instellingen waarin personen die het beleid bepalen of mede bepalen en personen die een belangrijke mate van zeggenschap uitoefenen in de instelling, onbetrouwbaar zijn vanwege criminele, toezicht gerelateerde of andere antecedenten, of gelet op hun voornemens. De reputatie van de rechtspersonen en van het bank- en kredietwezen dient beschermt te worden en voorkomen moet worden dat dergelijke personen een ongewenste invloed op de instelling kunnen uitoefenen.

Onder zeggenschap wordt naast de directe, middels aandelen verbonden stemrechten, tevens verstaan de indirecte, middels bijvoorbeeld stemovereenkomsten verbonden stemrechten. Naast deze specifieke gronden voor de weigering van de vergunning is onder i een bepaling opgenomen die de toezichthouder de bevoegdheid geeft om wanneer een ruimer algemeen belang kan worden geschaad, de vergunning te weigeren. Onder het toetsingscriterium “ongewenste ontwikkeling van het bank- en kredietwezen” kunnen onder meer vallen een te grote concentratie van economische macht bij één of enkele marktpartij(en), een verstrengeling tussen bankieren en ondernemen. Voorkomen dient te worden dat financiële groepen ontstaan die qua structuur en activiteiten een te groot potentieel risico vormen voor de stabiliteit van de financiële sector.

Artikel 5.

Lid 1 van dit artikel behelst het zogenaamde vier ogen principe, dat ervan uitgaat dat het voor de continuïteit en een adequate bedrijfsvoering noodzakelijk is dat het dagelijks beleid van een kredietinstelling door ten minste twee bestuurders wordt gevoerd. Indien de Bank van oordeel is dat de kredietinstelling een systeembank is, zullen er ten minste drie bestuurders in functie moeten zijn. De kwalificatie ‘systeembank’ wordt door de Bank gegeven op basis van een door haar ontwikkelde methodologie voor het identificeren van binnenlandse systeembelangrijke banken (“Domestic Systemically Important Banks” afgekort D-SIB).

Er dient erop te worden gewezen dat de wettelijke verantwoordelijkheid van de Bank voor het toezicht op het bank- en kredietwezen mede inhoudt een impliciete verantwoordelijkheid voor de integriteit van het bank- en kredietwezen. In het kader van de verlening van een vergunning voor de uitoefening van het bedrijf van kredietinstelling, gaat de Bank na of de dagelijkse leiding – bestaande uit ten minste twee bestuurders – van de kredietinstelling (in spe) voldoet aan onder andere deskundigheid en integriteit. Deskundigheid wordt getoetst op basis van opleiding en ervaring in verband met de uitoefening van het bedrijf van kredietinstelling. Voor de toetsing op integriteit beziet de Bank op grond van de voornemens en antecedenten van de betrokken personen als de belangen van de crediteuren of toekomstige crediteuren van de onder toezicht staande instellingen niet in ernstig gevaar zouden kunnen komen. De bestuurders van kredietinstellingen moeten dus aan hoge eisen voldoen. Indien zij naar het oordeel van de Bank niet deskundig of betrouwbaar zijn, zal de vergunning/goedkeuring niet worden verleend.

Ten aanzien van het bepaalde in lid 2 van dit artikel dient opgemerkt te worden dat een kredietinstelling, die een naamloze vennootschap is een raad van commissarissen moet hebben. Bij een kredietinstelling die geen naamloze vennootschap is, moet het toezicht op het beheer van die rechtspersoon worden uitgeoefend door een toezichthoudend orgaan. Dit orgaan, dat een op een raad van commissarissen gelijkende taak uitoefent, moet uit ten minste vijf (5) leden bestaan, welke leden geen deel mogen uitmaken van het bestuur van de rechtspersoon. De artikelen met betrekking tot de raad van commissarissen zullen voor de toepassing van deze wet eveneens gelden voor het in lid 3 van dit artikel bedoeld orgaan.

Artikel 6.

De Bank eist voor verscheidene soorten kredietinstellingen een bepaald minimumbedrag aan eigen vermogen alvorens zij een vergunning verkrijgen. Dit beleid dient voortgezet te worden. De hoogte en reikwijdte van het minimumbedrag aan eigen vermogen zal door de Bank nader bij richtlijnen worden bepaald.

Artikel 7.

Spaar- en kredietcoöperaties kennen leden en het is in de praktijk wenselijk gebleken voor deze instellingen een minimum aantal leden verplicht te stellen.

Artikel 9.

Met lid 2 van dit artikel wordt beoogd de mogelijkheid te creëren om, indien een kredietinstelling niet of niet langer aan één of meer van de in artikel 4 lid 2 onder a tot en met i bedoelde (vergunning) vereisten voldoet, in de vorm van een aanwijzing, maatregelen te nemen, zonder dat onmiddellijk het intrekken van de vergunning van de kredietinstelling aan de orde behoeft te komen.

Het intrekken van een vergunning zou onder omstandigheden een te ingrijpend middel kunnen zijn om op te treden tegen het niet voldoen aan individuele vergunningvereisten. Zulks zou in strijd kunnen zijn met het proportionaliteitsbeginsel en zou derhalve kunnen leiden tot onevenredige schade aan de belangen van de crediteuren. Deze bepaling laat uiteraard onverlet de mogelijkheid om, indien de omstandigheden daartoe aanleiding

geven, de vergunning van een kredietinstelling in te trekken wanneer niet langer aan de vergunningvereisten wordt voldaan.

Het toezicht op de door de kredietinstelling uitgeoefende activiteiten alsmede haar administratieve organisatie wordt met name in de fase na verlening van de vergunning in het kader van het normale prudentieel en integriteitstoezicht uitgeoefend. Worden de ter zake door de Bank gestelde vereisten niet nageleefd, dan kan de Bank gebruikmaken van haar bevoegdheden, als omschreven in artikel 17.

Artikel 10.

Aan de Bank is ingevolge lid 1 van dit artikel een controlemogelijkheid gegeven indien een persoon, onderneming of instelling het bedrijf van kredietinstelling uitoefent zonder een door de Bank verleende vergunning. De Bank is dan bevoegd nadere inlichtingen te vragen over de activiteiten die een vermoeden doen ontstaan dat betrokkene het bedrijf van kredietinstelling uitoefent. Er kunnen echter dringende redenen zijn die direct ingrijpen noodzakelijk maken, bijvoorbeeld als er aanwijzingen zijn dat de overtreding op grote schaal heeft plaatsgevonden of dat zich ernstige (frauduleuze) onregelmatigheden voordoen.

Indien een natuurlijke persoon, onderneming of instelling activiteiten verricht zonder vergunning van de Bank, zijn zij ingevolge lid 4 van dit artikel verplicht daarmee op aanwijzing van de Bank, onmiddellijk op te houden en de in dit kader reeds verrichte handelingen ongedaan te maken door bijvoorbeeld de betreffende overeenkomsten in onderling overleg met de wederpartij te ontbinden. Hierbij kan het voorkomen dat een bepaalde overeenkomst op grond van feitelijkheden niet zonder meer kan worden ontbonden, bijvoorbeeld een kredietovereenkomst, waarbij de wederpartij, de debiteur, niet over de middelen beschikt het krediet ineens af te lossen. In een dergelijk geval moet de betrokken persoon, onderneming of instelling in overleg met de Bank respectievelijk onder toezicht van de Bank een adequate oplossing trachten te vinden. De woorden "voor zover... mogelijk" in dit lid scheppen daartoe de nodige ruimte.

Artikel 43 lid 2 tot en met lid 5 van Wetboek van Koophandel is van toepassing op de ontbinding van de vennootschap. Op grond van artikel 43 lid 1 van Wetboek van Koophandel is de Procureur-Generaal bevoegd bij de rechter ontbinding te vorderen van een naamloze vennootschap welke werkzaam is in strijd met de goede zeden of openbare orde. Door deze bepaling is het derhalve mogelijk behalve strafrechtelijk, zie artikel 45, ook anderszins tegen een zodanige onderneming of instelling op te treden.

Artikel 11.

Een kredietinstelling dient voortdurend de eisen van het vergunningsstelsel na te leven. Hierbij wordt ook verwezen naar de toepasselijke artikelen van de Wet Herstel en Afwikkeling Kredietinstellingen.

In lid 1 van dit artikel worden gronden waarop de Bank de vergunning kan intrekken genoemd. De Bank kan in ernstige gevallen de vergunning onmiddellijk intrekken zonder gebruik te maken van de aanwijzingsprocedure ingevolge artikel 9 lid 2. Echter, wanneer de omstandigheden zodanig zijn dat onmiddellijke intrekking van de vergunning niet noodzakelijk is, zal de Bank doorgaans ingevolge artikel 9 lid 2 een aanwijzing geven om binnen een bepaalde termijn aan de eisen van deze wet te voldoen. Indien niet binnen de door de Bank gestelde termijn aan de aanwijzing wordt voldaan, kan de Bank de vergunning alsnog intrekken.

Artikel 12.

De Bank is verantwoordelijk voor het inrichten en aanhouden van een register, waarin alle kredietinstellingen die een vergunning van de Bank hebben verkregen, worden ingeschreven. Het register zal voor een ieder ter inzage liggen bij de Bank. Door de Bank worden in de eerste helft van de maand januari van ieder jaar naar de toestand per 31 december van het voorafgaande jaar de namen van alle in het register opgenomen kredietinstellingen gepubliceerd in het Advertentieblad van de Republiek Suriname, in ten minste twee (2) lokale dagbladen en op de website van de Bank. Op deze manier kan het publiek te allen tijde nagaan of een kredietinstelling al dan niet met een vergunning opereert, dan wel in liquidatie is.

Artikel 13.

Risicomanagement dient een vast onderdeel te zijn van het beleid van iedere kredietinstelling. Risicomanagement betreft risico identificatie, analyse, monitoring, beheersing en rapportage en is een doorlopend proces. Risicomanagement omvat beheersing van niet alleen prudentieel risico maar ook van integriteitsrisico conform de bepalingen opgenomen in de Wet ter voorkoming en bestrijding van money laundering en terrorisme financiering. Met een adequaat risicobeleid kunnen kredietinstellingen beter anticiperen op mogelijke risico's en effectieve beheersmaatregelen nemen om zo de continuïteit van kredietinstellingen te waarborgen.

Het toezicht op kredietinstellingen zal op een risico gebaseerde benadering worden uitgevoerd. Bij het bepalen van het toezichtprofiel zal de Bank rekening houden met de omvang en het volume van de activiteiten van de kredietinstelling.

Artikel 14.

In lid 1 van dit artikel is er thans voor gekozen de voorschriften niet limitatief op te sommen. De door de Bank uit te vaardigen voorschriften kunnen onder meer inhouden de verplichting om met een bepaalde regelmaat in een bepaalde vorm te rapporteren of het voorschrijven dat een bepaald deel van de toevertrouwde middelen in liquide vorm aanwezig moet zijn in verband met opvragingen. Voorschriften kunnen ook volgen uit arrangementen of te wel regelingen met de kredietinstellingen. Als voorbeeld van arrangementen kunnen kredietplafond en kasreserveregeling genoemd worden. Bij het voeren van open marktpolitiek kunnen andere arrangementen gemaakt worden, waaruit ook voorschriften kunnen voortvloeien

In het algemeen gedeelte van de Memorie van Toelichting is uiteengezet, dat het tot stand komen, zowel van voorschriften als van de prudentiële richtlijnen, in overleg met de betrokken kredietinstellingen moet zijn gebaseerd. Daarbij werd tevens betoogd, dat ter bevordering van de stabiliteit in de waarde van de Surinaamse geldeenheid voor de te treffen maatregelen een speciale procedure moest worden ontworpen, teneinde de mogelijkheid te openen, dat de door de Bank bij het overleg voorgestelde maatregelen, waaromtrent géén overeenstemming kon worden verkregen, niettemin bindend zouden kunnen worden verklaard. Bovendien moest op overtreding van voorschriften, ook die waaromtrent bij overleg wél

overeenstemming werd bereikt een sanctie kunnen worden toegepast. Bij niet naleving van voorschriften waaromtrent bij overleg wel overeenstemming werd bereikt, kan de Bank een renteloos deposito voorschrijven of een verhoogde rente als boete aan de desbetreffende kredietinstelling opleggen. Het niveau van deze rente maakt deel uit van het arrangement dat met de kredietinstellingen wordt overeengekomen.

Het stabiliseren of herstellen van de economie is een voortdurend proces, derhalve kan aan de geldigheidsduur van de voorschriften geen tijdslimiet gegeven worden doch kan er wel sprake zijn van intrekking of modificatie afhankelijk van de ontwikkelingen in de volkshuishouding.

Artikel 15.

Dit artikel regelt in de eerste leden de bevoegdheid van de Bank om ter wille van een gezonde financiële bedrijfsvoering, waarbij in het bijzonder wordt gedacht aan aspecten van solvabiliteit en liquiditeit, richtlijnen te geven aan kredietinstellingen. In het moderne toezicht wordt zoals eerder gesteld het accent verlegd van het geven van starre regels naar het toepassen van flexibele beleidskaders. Daarbij wordt de verantwoordelijkheid voor het risicomanagement nog explicieter bij het bestuur van individuele instellingen gelegd en wordt een grotere rol toebedeeld aan de marktwerking en transparantie. De toezichthouder richt zich in toenemende mate op het beoordelen van de interne processen.

Alvorens de richtlijnen vast te stellen is ook hier over beide aspecten overleg met de aan het toezicht onderworpen kredietinstellingen dan wel de representatieve organisatie voorgeschreven (zie lid 3). In het overleg met de aan het toezicht onderworpen kredietinstellingen dan wel de representatieve organisatie kunnen verlangens en mogelijkheden van de daarin vertegenwoordigde kredietinstellingen aan de orde komen, zodat de Bank bij het vaststellen van de richtlijnen rekening kan houden met de opvattingen van de sector dienaangaande. In lid 1, wordt voorts geregeld dat, de Bank ter zake de door haar te geven richtlijnen kan bepalen dat deze op geconsolideerde basis worden toegepast; met het oog daarop is in lid 2 onder sub d opgenomen dat de Bank de reikwijdte van de consolidatie kan vaststellen. Hiermede wordt beoogd te bewerkstelligen dat de Bank uit een oogpunt van uitoefening van het toezicht kan bepalen dat ondernemingen of instellingen, die deel uitmaken van een groep waarvan een kredietinstelling

aan het hoofd staat, voor het geheel in de consolidatie worden opgenomen, of evenredig worden geconsolideerd, dan wel buiten de consolidatie worden gelaten. Dit kan verschillen naar gelang de aard van de werkzaamheden van de rechtspersoon. Zo zal op basis van de huidige inzichten daaromtrent een aan het bedrijf van een kredietinstelling wezensvreemde rechtspersoon, die deel uitmaakt van de groep, met het oog op het uit te oefenen toezicht buiten de consolidatie worden gelaten, indien voldoende waarborgen aanwezig zijn tegen eventuele onderlinge financiële transacties die de solvabiliteit van de kredietinstelling zouden kunnen bedreigen. In de regel zullen kredietinstellingen en financiële instellingen, waarin door een kredietinstelling wordt deelgenomen, of die deel uitmaken van een groep waarvan een kredietinstelling aan het hoofd staat, echter wel in de consolidatie worden betrokken.

Voor de inhoud van de liquiditeitsrichtlijnen behoort het opvraagbaarheidsrisico centraal te staan.

Zowel voor de liquiditeit als voor de solvabiliteit kan de Bank de kredietinstellingen, afhankelijk van de economische omstandigheden, verplichten additionele buffers aan te houden tegenover hun activa en verplichtingen. Bedoeld profiel kan afwijken van dat van andere instellingen onder meer als uitvloeisel van het uiteenlopen van de risicograad van de activa en buitenbalansposten van een kredietinstelling.

Een tijdslimiet is voor de onderhavige bepalingen niet voorgeschreven, omdat het hier normen betreft, welke nakoming bij voortdoring als doelwit is gesteld.

De speciale procedure, die is voorzien voor de gevallen, waarin de richtlijnen niet zouden worden nageleefd, is opgenomen in artikel 17.

Artikel 16.

De mogelijkheid om richtlijnen en aanbevelingen te geven inzake de administratieve organisatie – met inbegrip van de financiële administratie en de interne controle – vormt een aanvulling op de reeds bestaande waarborgen voor een adequate administratieve organisatie van kredietinstellingen. Een kredietinstelling dient over een adequate administratieve organisatie te beschikken, wil zij haar activiteiten verantwoord kunnen verrichten. Voorts wordt erop gewezen dat de externe

accountant van een kredietinstelling bij zijn controle van de jaarrekening onder meer aandacht zal schenken aan de administratieve organisatie. Deze controlerende accountant kan moeilijk een goedkeurende verklaring afgeven wanneer de administratieve organisatie niet aan de gestelde eisen voldoet. Daarnaast zal bedoelde accountant de door hem geconstateerde gebreken inzake de administratieve organisatie – dat kan bijvoorbeeld de financieel administratieve of de geautomatiseerde gegevensverwerking betreffen – in de regel in de zogenoemde directiebrief (“management letter”) vermelden. Indien de Bank van de mogelijkheid gebruikmaakt om richtlijnen en aanbevelingen op dit gebied te geven, zouden deze zich onder meer op de volgende aspecten kunnen richten. De administratieve organisatie zal allereerst dusdanig gestructureerd moeten zijn dat de kredietinstelling te allen tijde een betrouwbaar en actueel overzicht van haar rechten en verplichtingen heeft. De administratieve systemen moeten zodanig zijn ingericht dat de leiding van de kredietinstelling dagelijks kan beschikken over de bedrijfsinformatie die zij voor het voeren van het beleid behoeft. Tevens dient gewaarborgd te zijn dat rapportages als bedoeld in artikel 25 tijdig, accuraat en conform de voorschriften van de Bank kunnen worden geproduceerd. De financiële administratie dient goed toegankelijk te zijn voor de accountant belast met de certificering van de jaarrekening en/of van specifieke rapportages van de kredietinstelling aan de Bank. Een belangrijke randvoorwaarde voor het goed functioneren van een administratief systeem is dat de geautomatiseerde systemen die de kern van de administratie vormen zodanig beveiligd zijn dat de continuïteit, betrouwbaarheid en fraudebestendigheid zo goed mogelijk zijn gewaarborgd. Zo is het bijvoorbeeld van groot belang dat gezien de onderkende risico's voldoende voorzieningen zijn getroffen, zodat de administratieve werkzaamheden met behulp van schaduwsystemen, kunnen voortgaan; ook indien het systeem voor kortere of langere tijd niet functioneert. In dit verband dient gewezen te worden op de vergaande afhankelijkheid van kredietinstellingen van geautomatiseerde gegevensverwerking. Niet uitsluitend voor het verrichten van administratieve functies, maar ook voor operationele en commerciële activiteiten en deelname aan het interbancaire verkeer. Een goede interne controle dient er met name op gericht te zijn om binnen de instelling de kwaliteit van de (financiële) administratie te bewaken. Er dient sprake te zijn van een adequate scheiding van administratieve en operationele functies. Er dienen duidelijke administratieve procedures te zijn vastgesteld en er dient

over de naleving daarvan systematisch gewaakt te worden. De organisatie en regelgeving binnen de kredietinstelling dienen gericht te zijn op het voorkomen van ongeoorloofde handelingen.

Thans beschikt Suriname over de nodige wetgeving met betrekking tot het bestrijden van money laundering en terrorisme financiering. De wetgever heeft het, gelet op de aanbevelingen van het FATF, noodzakelijk geacht om de bevoegdheid van de Bank om richtlijnen te verstrekken inzake de bestrijding van money laundering en de financiering van terrorisme in de onderhavige wet vast te leggen. De in dit kader door de Bank uitgegeven richtlijnen zullen dienen als ondersteuning van de Surinaamse wetgeving op dit stuk.

Tenslotte moet worden gesteld dat het toezicht als bedoeld in dit artikel een meer kwalitatief karakter zal hebben dan het meer op kwantitatieve gegevens gebaseerde toezicht op solvabiliteit en liquiditeit.

Artikel 17.

Indien de Bank van oordeel is dat door welke ontwikkeling dan ook de liquiditeit of solvabiliteit van een kredietinstelling gevaar loopt of dreigt te lopen, of de integriteit van de kredietinstelling en/of het bank- en kredietwezen ernstige schade berokkent of kan berokkenen vestigt de Bank daarop de aandacht van de betrokken kredietinstelling en verzoekt de betrokken kredietinstelling tevens de nodige maatregelen te nemen of een door de Bank voorgeschreven gedragslijn te volgen. Ingevolge lid 2 wordt de mogelijkheid tot een ondercuratelestelling geïntroduceerd. Deze “stille curatele” wordt niet openbaar gemaakt, omdat de situatie alsnog kan worden verholpen. De Wet Herstel en Afwikkeling Kredietinstellingen is ontworpen als aanvulling op de Wet Toezicht Bank- en Kredietwezen 2023 ten behoeve van een vlot en effectief ingrijpen bij ongewenste risico's voor een of meerdere financiële instellingen en/of voor de financiële sector als geheel. Het is in dit verband duidelijk dat de “stille curatele” geen rechtsgevolgen voor derden kan hebben.

Het bepaalde in lid 3 is ingevoerd voor die gevallen waarin de problemen bij een kredietinstelling groter blijken te zijn dan aanvankelijk vermoed werd en deze situatie snel blijkt te verslechteren. In deze gevallen is het niet verantwoord kostbare tijd te verliezen door het volgen van een procedure waarbij een verzoek met een daaraan verbonden tijdslimiet dient te worden gedaan, alvorens te kunnen overgaan tot een ondercuratelestelling. Voor die gevallen is het wenselijk geacht om de Bank de bevoegdheid te geven om ook zonder inachtneming van termijnen de maatregelen in het kader van de “stille curatele” te treffen. De criteria op grond waarvan de Bank van deze bevoegdheid gebruik kan maken, sluiten aan bij die van lid 1 van dit artikel. Gelet op de zwaarte van deze onmiddellijke bevoegdheid is hieraan toegevoegd het vereiste dat er zich bij de betreffende kredietinstelling een ontwikkeling moet voordoen, die noodzaakt tot onverwijld ingrijpen. In geval een dergelijke situatie zich niet voordoet, dient de Bank de procedure, omschreven in de eerste twee leden van dit artikel te volgen.

Artikel 18.

Dit artikel handelt over de toetsing van de integriteit van bestuurders, directie, leden van het toezichthoudend orgaan en de houders van een gekwalificeerde deelneming van een kredietinstelling. Bij toetsing van de integriteit zal onder andere rekening worden gehouden met diverse aspecten, namelijk smetteloze antecedenten ten aanzien van het strafrechtelijke – en financieel aspect, deskundigheid en bekwaamheid als ook ethische normen. De financiële gezondheid van de kredietinstelling wordt in belangrijke mate bepaald door de kwaliteiten van en de betrokkenheid van bestuurders, directie en het toezichthoudend orgaan van de organisatie. In de praktijk blijkt dan ook dat wanneer niet aan de basisvoorwaarden wordt voldaan, de financiële gezondheid van de instelling ernstig risico kan lopen.

In lid 2 van dit artikel zijn de gronden voor ontheffing uit diens functie vervat. De wet voorziet in dit lid dat deze sleutelpersonen onverwijld door de kredietinstelling zullen worden ontheven, indien zij niet of niet langer voldoen aan de vereisten en verplichtingen die deze wet hen oplegt.

De in lid 2 van dit artikel genoemde begrippen worden onderstaand nader toegelicht.

Een “insider” is:

- iedere leidinggevende, directeur, lid van het toezichthoudend orgaan, gekwalificeerde aandeelhouder van een kredietinstelling, van enige directe of indirecte dochteronderneming van een kredietinstelling, van een intermediaire of moeder- of groepsmaatschappij van een kredietinstelling, een dochteronderneming van dergelijke moedermaatschappijen;
- een direct verwant van een persoon bedoeld uit bovenstaand punt;
- iedere persoon die, al dan niet in loondienst deelneemt of bevoegd of daadwerkelijk direct of indirect deel te nemen aan belangrijke besluitvorming of verbonden als adviseur/consultant van een kredietinstelling, haar dochterondernemingen, filialen of haar moedermaatschappij;
- een vennootschap waarin een insider van een kredietinstelling direct of indirect, hetzij alleen hetzij samen met één of meer andere insiders, twintig (20) procent of meer van de aandelen van de vennootschap bezit of zeggenschap uitoefent over het bestuur van de vennootschap; of een vennootschap waarin de kredietinstelling meer dan twintig (20) procent van de uitstaande aandelen bezit van deze vennootschap of, naar het oordeel van de Bank, waarschijnlijk invloed zal uitoefenen op het bestuur van de vennootschap.

Een “verbonden onderneming/verbonden partij” is een rechtspersoon waarin een andere rechtspersoon, zelfstandig of samen met één of meer personen, direct of indirect een deelneming van twintig (20) procent of meer van het geplaatst aandelenkapitaal bezit of daarvoor het stemrecht kan uitoefenen, maar die geen dochteronderneming is van de andere rechtspersoon. Dochterondernemingen van een moedermaatschappij of een rechtspersoon zijn aan die rechtspersoon verbonden ondernemingen via een gezamenlijke zeggenschapsstructuur.

Handel met voorwetenschap: bekendheid met informatie die concreet is en die rechtstreeks of middellijk betrekking heeft op een uitgevende instelling waarvan de effecten zijn genoteerd aan een effectenbeurs, waarvoor aan de houder vergunning is verleend, of op de handel in zodanige effecten:

- die niet openbaar is gemaakt;
- waarvan openbaarmaking significante invloed zou hebben op de koers van de effecten of op de koers van daarvan afgeleide effecten;

Marktmanipulatie:

- transacties of handelsorders die onjuiste of misleidende signalen geven of waarschijnlijk zullen geven met betrekking tot het aanbod van, de vraag naar of de koers van effecten, of waarbij één of meer personen samenwerken om de koers van een effect op een abnormaal of een kunstmatig niveau te houden;
- transacties of handelsorders waarbij er gebruik wordt gemaakt van oneigenlijke constructies of enigerlei andere vorm van bedrog of misleiding;
- de verspreiding van informatie, via de media, met inbegrip van internet, of via andere kanalen, die onjuiste of misleidende signalen geeft of waarschijnlijk zal geven met betrekking tot effecten, met inbegrip van de verspreiding van valse geruchten en valse of misleidende berichten, waarvan de persoon die de informatie verspreid heeft, wist of had moeten weten dat die informatie onjuist of misleidend was.

De ingevolge lid 4 van dit artikel uitgevaardigde leidraad en richtlijnen zullen onder meer inhouden het stellen van regels betrekking hebbende op een Corporate Governance en deugdelijk bestuur.

Artikel 19.

In het eerste lid van dit artikel zijn limitatief een aantal handelingen opgesomd waartoe aan het toezicht onderworpen rechtspersonen niet mogen overgaan, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de Bank. Door deze handelingen kunnen de belangen der crediteuren ernstig worden geschaad. Door duurzame deelneming in of fusie met een andere kredietinstelling kan voorts het structurele evenwicht in het bankwezen worden verstoord. De Bank kan weigeren de verlangde toestemming te verlenen, wanneer de beoogde handeling in strijd zou zijn met een gezond bank- en kredietwezen, dan wel met een gezond bankbeleid.

In dit artikel zijn sub c en sub j toegevoegd. De bepaling van sub j houdt een verbod in voor kredietinstellingen om zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de Bank overeenkomsten te sluiten of onderling afgestemde feitelijke gedragingen of besluiten tussen ondernemingen en instellingen aan te gaan die ertoe strekken dat de mededinging wordt beperkt, verhinderd of vervalst. Momenteel is er geen mededingingsrecht in

Suriname of de bestaande wetten bieden onvoldoende bescherming ingeval van ongewenst gedrag op de markt. De Bank ziet zich als toezichthouder geroepen nu reeds enige voorzieningen te treffen ter bescherming van de cliënten enerzijds en anderzijds voor het gezond houden van de financiële markt.

Ingevolge lid 3 kan de Bank als voorwaarde aan het verlenen van de toestemming om een persoon te benoemen die direct of indirect bij de beleidsvoering van de kredietinstelling betrokken is, stellen dat hij moet aftreden, indien in de praktijk blijkt dat hij niet bekwaam of integer is.

De personen en/of functionarissen die naar oordeel van de Bank invloed uitoefenen of kunnen uitoefenen op het risicoprofiel van een kredietinstelling, moeten worden getoetst en goedgekeurd door de Bank. Deze personen kunnen zijn bestuurders, directeuren, leden van het toezichthoudend orgaan, externe adviseurs/consultants, externe accountant of werknemer van een kredietinstelling. De Bank zal bij richtlijn nadere regels vaststellen.

Artikel 20.

Dit artikel bevat bepalingen omtrent het verkrijgen van toestemming ingeval een natuurlijke- of rechtspersoon een gekwalificeerde deelneming in een kredietinstelling houdt, dan wel wil verwerven of vergroten, alsmede ingeval die natuurlijke- of rechtspersoon op grond van een dergelijke deelneming enige zeggenschap in die kredietinstelling wil uitoefenen. De toestemming, bedoeld in de leden 1, 6 en 7 kan door de Bank worden geweigerd indien er sprake zou kunnen zijn van bedreiging van een gezond bankbeleid of een gezonde ontwikkeling van het kredietwezen.

Lid 2 houdt in dat kredietinstellingen een verantwoordelijkheid hebben om na te gaan in geval er personen zijn met een gekwalificeerde deelneming in hun instellingen. Zonder de wettelijk verplichte voorafgaande schriftelijke toestemming van de Bank mogen kredietinstellingen deze personen geen gebruik laten maken van enige zeggenschap verbonden aan de betreffende deelneming door ze niet in te schrijven in het aandeelhoudersregister en ze geen toegang te verschaffen tot aandeelhoudersvergaderingen.

Lid 4 van dit artikel bevat een verbod tot deelname in een kredietinstelling welke de twintig (20) procent van het geplaatst aandelenkapitaal van een kredietinstelling te boven gaat. Hiervoor is gekozen teneinde ongewenste machtsconcentratie binnen de kredietinstelling tegen te gaan.

Lid 6 van deze bepaling kan de Bank afwijken in bijzondere omstandigheden. Onder bijzondere omstandigheden kan onder andere worden verstaan de deelneming van de Staat Suriname in het aandelenkapitaal van een kredietinstelling. De wetgever heeft erkend dat de Staat, uit hoofde van haar bijzondere functie, het noodzakelijk kan achten om een speciale kredietinstelling op te richten en over te gaan tot het verlenen van diensten waarin de private sector niet of onvoldoende voorziet. Ook kunnen als bijzondere omstandigheden worden aangemerkt die gevallen waarin een buitenlandse kredietinstelling een dochtermaatschappij in Suriname zou willen oprichten.

Artikel 22.

Met de opname van lid 1 van dit artikel wordt door de wetgever beoogd transparantie te bewerkstelligen in de eigendomsstructuur van kredietinstellingen in Suriname. Internationaal wordt mede in het kader van Corporate Governance en de bestrijding en aanpak van money laundering en terrorisme financiering, als regel gesteld dat de identiteit van de aandeelhouders van kredietinstellingen bekend moet zijn. Iedere kredietinstelling is verplicht een register van aandeelhouders aan te houden. Het register dient tenminste te bevatten de naam, het adres, de nationaliteit van de aandeelhouders en het percentage aandelen dat zij bezitten. Indien het een rechtspersoon betreft tevens de plaats van vestiging en bewijs van registratie.

Artikel 23.

Naast de in lid 1 bedoelde bevoegdheid tot het opvragen van alle inlichtingen in het kader van onderhavige wet, is de Bank tevens bevoegd om alle inlichtingen op te vragen uit hoofde van haar toezichthoudende taak op grond van de Wet ter voorkoming en bestrijding van money laundering en terrorisme financiering.

De Bank is ingevolge lid 2 van dit artikel bevoegd van een oud-bestuurder, oud-lid van het toezichthoudend orgaan of personen die invloed hebben

uitgeoefend op het risicoprofiel van een kredietinstelling ook die inlichtingen te vragen die niet direct binnen de kredietinstelling te vinden zijn, maar die ter kennis zijn gekomen van de oud-bestuurder bij de uitoefening van zijn taak binnen de kredietinstelling. Deze gegevens kunnen noodzakelijk zijn bij de uitvoering van de taak van de Bank.

Artikel 25.

Elke kredietinstelling is verplicht binnen een door de Bank aan te geven termijn haar staten betreffende haar bedrijf in te dienen. Uitwerking hiervan geschiedt door de Bank in richtlijnen en andere voorschriften. De Bank acht het om sociaal- en bedrijfseconomische redenen noodzakelijk zo snel mogelijk na dag-, week-, maand-, kwartaal- c.q. jaareinde over de staten te beschikken. De Bank is zich ervan bewust dat de staten per eind december nog niet noodzakelijkerwijs alle correcties bevatten die in de te publiceren jaarrekening worden opgenomen, omdat informatie soms pas na die datum beschikbaar is. Verder is het zo dat op grond van regels voor het accountantsberoep gebeurtenissen na balansdatum moeten worden opgenomen in de jaarrekening, welke mogelijk nog niet zijn opgenomen in de ingediende rapportagestaten per december. De Bank acht het van belang ook te beschikken over deze gegevens die verwerkt moeten worden in de rapportagestaten. De kredietinstelling vervaardigt hiertoe aangepaste staten welke op getrouwheid moet worden gecontroleerd door de externe accountant. Deze staten kunnen op een later, door de Bank te bepalen, datum worden ingediend.

Lid 4 van dit artikel geeft aan dat een kredietinstelling verplicht is minimaal één (1) keer per jaar haar rapportage staten te voorzien van een verklaring van een externe accountant omtrent de getrouwheid. De toezichthouder acht het van belang dat een onafhankelijke accountantscontrole plaatsvindt van de maandstaat inclusief alle bijlagen. Tevens dat deze controleplicht wettelijk vastligt. Thans is gekozen om de bijlagen van de maandstaat niet limitatief op te sommen. De door de Bank gegeven instructies kunnen onder meer inhouden de verplichting om met bepaalde regelmaat in een bepaalde vorm te rapporteren.

De toezichthouder is er zich van bewust dat de rapportages per december die medio januari worden ingediend, niet noodzakelijkerwijs alle mutaties bevat die wel in de jaarrekening zijn opgenomen, omdat dergelijke mutaties dan nog niet bekend zijn. De instellingen dienen hiertoe een zogenoemde

maandrapportage nummer 13 in, die wel al deze mutaties bevat. De accountantscontrole richt zich op deze maandstaat. Indien er verschillen bestaan tussen de balans en/of winst- en verliesrekening volgens de jaarrekening en volgens de maandrapportage, zal de accountant deze apart toelichten.

Artikel 26.

Lid 3 van dit artikel geeft aan dat een kredietinstelling verplicht is bij de opdracht aan een externe accountant deze te machtigen op eigen initiatief de voor het toezicht relevante informatie aan de Bank te doen toekomen. Onder b worden de onder normale omstandigheden te verschaffen periodieke gegevens van algemene aard geregeld. De accountant zal de bevindingen en de controle aanpak toelichten. De accountant wordt hiermee niet onder toezicht van de Bank geplaatst.

Daarnaast wordt onder c aan de externe accountant de verplichting opgelegd om indien hem omstandigheden bekend worden, die de afgifte van een goedkeurende verklaring bij de jaarrekening of de periodiek bij de Bank in te dienen staten in gevaar zouden kunnen brengen, uit eigen beweging, na de opdrachtgevende kredietinstelling hiervan in kennis te hebben gesteld, de Bank daarvan onverwijld op de hoogte te stellen. Onder het begrip “omstandigheden” dienen ook feiten begrepen te worden van waaruit een materiële negatieve invloed uitgaat op de financiële status van de betrokken kredietinstelling. Voorts kan de Bank onder leden 5 en 6 mondelinge toelichting van de accountant op de aan haar toegezonden stukken eisen.

Lid 9 sub a van dit artikel heeft betrekking op lid 1 van dit artikel, waarbij de kredietinstelling binnen een vastgesteld termijn een door de externe accountant opgestelde gecertificeerde jaarrekening dient in te dienen bij de Bank. Lid 9 sub b heeft betrekking op lid 2 van dit artikel en geeft aan dat de externe accountant een goedkeurende verklaring omtrent de getrouwheid van de jaarrekening dient toe te voegen.

Artikel 28.

Tot een essentieel onderdeel van het toezicht behoort de mogelijkheid om bij een kredietinstelling ter plekke nader onderzoek te verrichten. Dit artikel legt de continuering van reeds bestaande bevoegdheden van de Bank vast, zij het dat de reikwijdte enigszins is uitgebreid. De essentie is dat de Bank

bij de kredietinstellingen een algehele inspectie kan uitvoeren, zo dikwijls als zij zulks nodig acht. Een dergelijk instrument draagt in diverse opzichten bij aan de adequate uitoefening van het toezicht. Zo stelt het de Bank in de gelegenheid om erop toe te zien of een kredietinstelling haar werkzaamheden verricht op een wijze die niet strijdig is met de door de Bank uitgevaardigde richtlijnen en voorschriften. Daarnaast is het een adequaat instrument om de toepassing van de richtlijnen en voorschriften in de praktijk, waar nodig, nader toe te lichten en op die manier erop toe te zien en te bevorderen dat de richtlijnen en voorschriften uniform worden geïnterpreteerd. Voorts zal de aanwezigheid ter plekke de Bank een beter inzicht verschaffen in de bestaande administratieve organisatie en interne controleprocedures van de kredietinstellingen.

Een van de bevoegdheden uit hoofde van dit artikel betreft het opvragen van alle informatie aanwezig bij elke directeur, leden van het toezichthoudend orgaan, externe adviseur/consultants, externe accountant of een werknemer van een kredietinstelling. Voor alle duidelijkheid zij opgemerkt dat natuurlijke personen, alsmede alle rechtspersonen die geen kredietinstelling zijn, maar waarvan de Bank vermoedt dat hij of zij informatie over een onder toezicht staande kredietinstelling onder zich hebben, eveneens vallen onder de reikwijdte van dit artikel. Te denken valt aan o.a. administratiekantoren, boekhouders, accountants en advocaten. De Bank is ingevolge de leden 1, 2 en 4 tevens bevoegd inspecties uit te voeren bij elke kredietinstelling, holdingmaatschappij, dochtermaatschappij of andere gelieerde onderneming van de kredietinstelling. De verkregen informatie en de resultaten van de uitgevoerde inspecties zullen in het algemeen onder meer dienen om de financiële conditie en activiteiten van de instelling na te gaan en het effect van het bedrijfsmanagement en de financiële relaties tussen de kredietinstelling en haar gelieerde ondernemingen. De Bank kan zich bij de onderzoeken laten bijstaan door een externe accountant of andere deskundige dan wel het onderzoek geheel door een externe accountant of andere deskundige laten uitvoeren.

Artikel 29.

In het kader van de toenemende internationalisering van de financiële dienstverlening beoogt de wetgever middels dit artikel de mogelijkheid van “crossborder supervision” te creëren. Dit is geheel in lijn met de “Core Principles” van Basel. Hierdoor kunnen medewerkers van buitenlandse

toezichthouders met toestemming en onder voorwaarden van de Bank, hun prudentieel toezicht en integriteitstoezicht op filialen en dochtermaatschappijen van kredietinstellingen die onder hun toezicht vallen, hier te lande uitoefenen. Wellicht ten overvloede zij opgemerkt dat deze medewerkers ook vallen onder de werkingssfeer van artikel 35, dat de geheimhoudingsplicht regelt.

Artikel 30.

Dit artikel geeft een aantal specifieke omstandigheden aan op grond waarvan de Bank een bijzonder onderzoek kan uitvoeren. Hiermee wordt de mogelijkheid tot nader onderzoek geopend door middel van waarnemingen. De kosten van dergelijke inspecties kunnen door de Bank in rekening worden gebracht aan de desbetreffende kredietinstelling.

Artikel 31 en artikel 32.

Bij de onmiddellijke melding genoemd in het eerste lid kunnen alle mogelijke communicatiekanalen worden gevolgd, zoals telefonisch, schriftelijk, per e-mail. Het is aan te bevelen de schriftelijke bevestiging aangetekend te doen.

Artikel 33. Dit artikel verplicht een kredietinstelling een besluit, waarbij de kredietinstelling overgaat tot ontbinding of liquidatie van haar bedrijf schriftelijk aan de Bank mede te delen. In het kader van het door de Bank te voeren beleid dient bij de uitvoering van een dergelijke beslissing de nodige zorgvuldigheid te worden betracht teneinde schokeffecten in het bank- en kredietwezen te voorkomen. Dit is ook de reden dat de uitvoering van het besluit tot liquidatie onder toezicht en met inachtneming van de aanwijzingen van de Bank dient te geschieden

Artikel 34.

Binnen twee (2) jaren, na afkondiging van deze wet zal uitvoering worden gegeven aan een depositobeschermingssysteem.

Artikel 35.

Het personeel van de Bank, degene die de Bank aanwijst om bepaalde taken te verrichten, en ook de Bank zelf, als instelling, heeft een geheimhoudingsplicht ten aanzien van de gegevens en inlichtingen, die bij de uitvoering van deze wet worden verkregen.

De Bank heeft de bevoegdheid aangifte te doen van een vermoeden van een strafbaar feit. In dat geval is de Bank tevens bevoegd vertrouwelijke gegevens en inlichtingen aan de justitie mede te delen. Zoals in het algemeen deel reeds vermeld is, is deze bevoegdheid één van de uitzonderingen die op voornoemde geheimhoudingsplicht bestaat.

Ten behoeve van haar kwartaal- en jaarrapportages kan de Bank in samengestelde vorm gegevens en inlichtingen verkregen bij de vervulling van haar toezichthoudende taken, publiceren. Deze bepaling is tevens een uitzondering op voornoemde geheimhoudingsplicht.

De onder de lid 7 opgenomen bepaling biedt bescherming aan het personeel van de Bank, bij het uitoefenen van hun werkzaamheden namens de Bank en krachtens deze wet.

Artikel 36.

De Bank kan met nationale- en buitenlandse instanties en toezichthoudende autoriteiten informatie- uitwisselingsovereenkomsten sluiten en kan naar haar eigen oordeel een uitzondering maken. Onder de nationale instanties en toezichthoudende autoriteiten vallen onder meer FIU Suriname, Gaming Control Board Suriname, Raad Internationale Sancties, Kamer van Koophandel en Fabrieken. Met relevante internationale organisaties zoals IMF, Wereldbank en CFATF is geen informatie-uitwisselingsovereenkomst nodig.

Artikel 38.

Lid 2 van dit artikel is een aanvulling op artikel 30 van de Centrale Bankwet 2022.

Artikel 40.

Kostentoezicht bestaat uit doorlopend toezicht en kosten voor eenmalige handelingen. De bijdrage wordt onder andere bepaald op basis van de omvang, het balanstotaal, het risicodragend vermogen van de instelling en de intensiteit van de toezichtwerkzaamheden. De categorisering van de kredietinstellingen zal in de richtlijn nader worden bepaald.

Teneinde te voorkomen dat een kredietinstelling de kosten voor het toezicht niet betaalt, kan de Bank de verschuldigde kosten bij dwangbevel invorderen. Op deze manier heeft de Bank als toezichthouder controle op de betalingen door de kredietinstellingen. Lid 4 van dit artikel levert de Bank een executoriala titel op en kan hiermee beslag leggen en executie maatregelen nemen.

Artikel 41.

De formulering van de uitzondering in lid 1 van dit artikel (“... tenzij ...”) brengt duidelijk tot uiting dat bij het publiek elke verwarring moet worden vermeden ten aanzien van de aard van de rechtspersoon die het woord “bank” of vertalingen daarvan gebruikt in haar naam of bij de uitoefening van haar bedrijf. Wel zijn naam aanduidingen denkbaar waarin het woord “bank” voorkomt zonder dat vorenbedoelde misvatting bij het publiek ontstaat, zoals “bloedbank”. Op deze naam aanduidingen heeft het onderhavige verbod geen betrekking.

Artikel 42.

Dit artikel beoogt enerzijds ordening te brengen en anderzijds beoogt zij het publiek te beschermen. Het accent wordt hierbij meer gelegd op het zich wenden tot het publiek voor bedrijfsmatig aantrekken en uitzetten van financiële middelen. Dergelijke activiteiten zullen niet buiten het toezichtkader van deze wet mogelijk zijn.

Artikel 43.

Het is belangrijk dat een kredietinstelling of persoon beroep kan instellen tegen de beslissingen van de Bank, waarbij een onafhankelijke en een neutrale toetsing van de beslissingen van de Bank zijn gewaarborgd. Dit artikel geeft de procedure aan voor beroep ingevolge deze wet.

Artikel 45.

Voor wat betreft de strafbaarstelling van een rechtspersoon heeft er bij S.B. 2002 no. 68 een uitbreiding plaatsgevonden van artikel 76 van het Wetboek van Strafrecht. Deze uitbreiding houdt in dat indien een misdrijf of een overtreding is begaan door een rechtspersoon, de strafvervolging wordt ingesteld en de straffen worden uitgesproken, hetzij tegen de rechtspersoon, hetzij tegen degene die tot het feit opdracht gegeven hebben of die feitelijke leiding hebben gehad bij het verboden handelen of nalaten, hetzij tegen beiden tezamen.

Artikel 46.

Voor een adequaat en effectief toezicht is onder meer vereist dat de Bank tijdig en zo volledig mogelijk wordt geïnformeerd door kredietinstellingen. Ervaringen uit het verleden hebben geleerd dat dit niet altijd het geval is en ondanks herhaalde verzoeken de betreffende kredietinstellingen in gebreke blijven. Dit artikel is dan ook opgenomen in deze wet teneinde de tijdige of onmiddellijke nakoming van de bepalingen bij of krachtens deze wet gesteld enigszins te garanderen.

Het instrument van administratieve boete, waarvan zowel een preventieve- als repressieve werking zal uitgaan, zal de Bank in staat stellen de in overtreding zijnde kredietinstelling effectief en doeltreffend aan te pakken. Het opleggen van een administratieve boete is met voldoende waarborgen omgeven. Zo zal de hoogte van de diverse boeten vastgesteld worden bij beschikking.

Tevens wordt voorzien in hersteltermijnen, waarschuwing vooraf dat bij in gebreke blijven een boete kan worden opgelegd en uiteraard een beroepsmogelijkheid.

Paramaribo, 4 januari 2024,

CHANDRIKAPERSAD SANTOKHI

